

โครงการพิเศษทางจิตวิทยา
เรื่อง ความคาดหวังของผู้ปกครอง และการรับรู้ความสามารถของตนเอง
กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

จัดทำโดย

นางสาวศิริประภา ชาวัตร
รหัสนักศึกษา 580801423368
สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา จว.404 โครงการพิเศษทางจิตวิทยา
ปีการศึกษา 2561
คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ใบรับรองโครงการพิเศษทางจิตวิทยา
คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

งานวิจัย เรื่อง ความคาดหวังของผู้ปกครอง และการรับรู้ความสามารถของตนเองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ในการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

โดย นางสาวศิริประภา ชาวัด

ได้รับการอนุมัติให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา

คณบดีคณะจิตวิทยา

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรสุภกุล)

ปีการศึกษา 2561

คณะกรรมการสอบโครงการพิเศษทางจิตวิทยา

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษ

(อาจารย์อรรควิช จาริกจารีต)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ประณต คำฉิม)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.เจษฎา อังกาบสี)

กรรมการ

(อาจารย์นภาพร อยู่ถาวร)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.อริวัฒน์ รัตนวงศ์แข)

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ธัมมัญญิตตา อยู่เจริญ)

โครงการพิเศษทางจิตวิทยา
เรื่อง ความคาดหวังของผู้ปกครอง และการรับรู้ความสามารถของตนเอง
กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

จัดทำโดย

นางสาวศิริประภา ชาวัตร
รหัสนักศึกษา 580801423368
สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา จว.404 โครงการพิเศษทางจิตวิทยา
ปีการศึกษา 2561
คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครอง และการรับรู้ความสามารถของตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต 2) เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี และระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 371 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม จำนวน 4 ตอน ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง และแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที่แบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Sample) สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA or F-test) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครอง และการรับรู้ความสามารถของตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก
2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนไม่แตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักศึกษามีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมากกว่านักศึกษามีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง และน้อย
5. การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .736

กิตติกรรมประกาศ

โครงการพิเศษทางจิตวิทยาฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงของคณาจารย์คณะจิตวิทยา และขอขอบพระคุณในความกรุณาของอาจารย์อรรถวิช จาริกจาริต อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการพิเศษทางจิตวิทยาที่ได้ให้คำปรึกษาชี้แนะในกระบวนการทำงานด้วยความเมตตา และให้กำลังใจตลอดการทำงาน ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ประณต เค้าฉิม อาจารย์ ดร.เจษฎา อังกาบสี อาจารย์นภาพร อยู่ถาวร อาจารย์ ดร.ธัมมัญญิตตา อยู่เจริญ และอาจารย์ ดร.อิวิวัฒน์ รัตนวงศ์แซ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะในเรื่องต่าง ๆ ทั้งในเรื่องการสืบค้นข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล แนวทางการจัดทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยาและให้กำลังใจในเรื่องต่าง ๆ ด้วยดีมาโดยตลอด และให้ความกรุณาเป็นกรรมการสอบประมวลผลการศึกษาค้นคว้าเพื่อความสมบูรณ์ของโครงการพิเศษทางจิตวิทยาฉบับนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้า ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ประณต เค้าฉิม อาจารย์ อาจารย์ ดร.อิวิวัฒน์ รัตนวงศ์แซ และอาจารย์นภาพร อยู่ถาวร ที่กรุณาสละเวลาให้ความอนุเคราะห์ในการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ และได้กรุณาให้คำแนะนำ ปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่องในการสร้างเครื่องมือให้ถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตที่อนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตที่ให้ความร่วมมือเป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บแบบสอบถามครั้งนี้

ขอขอบพระคุณนางสาวสุภารัตน์ จามจรี เจ้าหน้าที่ประจำคณะจิตวิทยา ที่ได้ให้ความกรุณาประสานงานและช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ แก่ผู้ศึกษาค้นคว้าตลอดระยะเวลาศึกษาและทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยาฉบับนี้

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ร่วมชั้นปี คณะจิตวิทยาที่คอยให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน อยู่เคียงข้างร่วมทุกข์ ร่วมสุข กันมาตลอดระยะเวลาการศึกษา

ผู้ศึกษาค้นคว้าขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อไพรัช ชาวัตร คุณแม่สุพจินทร์ ชาวัตร และครอบครัวของผู้ศึกษาค้นคว้าที่ให้การสนับสนุนการทำโครงการพิเศษทางจิตวิทยา คอยสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ ตลอดจนคอยให้กำลังใจให้ความหวังใจ ให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้านกับผู้ศึกษาค้นคว้าตลอดระยะเวลาที่ศึกษาจนโครงการพิเศษทางจิตวิทยาฉบับนี้สำเร็จลุล่วง

คุณค่าของโครงการพิเศษทางจิตวิทยาฉบับนี้ ขอบอบแต่ ครอบครัว คณาจารย์ผู้มีพระคุณทุกท่านที่เป็นผู้ให้การสนับสนุน ให้ความรัก ความหวังใจ กำลังใจ และที่ให้ความรู้ ด้านการศึกษา ตลอดจนนักวิชาการสาขาวิชาต่าง ๆ ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้อ้างอิงดั่งปรากฏการณ์ในโครงการพิเศษทางจิตวิทยาฉบับนี้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ให้โครงการพิเศษฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ศิริประภา ชาวัตร

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ

กิตติกรรมประกาศ

สารบัญ

สารบัญรูปภาพ

สารบัญตาราง

บทที่ 1 บทนำ	1
1. หลักการและเหตุผล	1
2. วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า	2
3. ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	2
4. ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	2
4.1 ประชากร	2
4.2 กลุ่มตัวอย่าง	2
4.3 ตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า	3
4.4 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
4.5 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	3
5. กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า	5
6. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	7
1.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน	7
1.2 ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	9
1.3 ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	11
1.4 แนวทางการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	12
1.5 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	13
1.6 การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	15
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง	17
2.1 ความหมายของความคาดหวังและความคาดหวังของผู้ปกครอง	17
2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง	18
2.3 การวัดความคาดหวังของผู้ปกครอง	21
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง	21
3.1 ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเอง	21
3.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง	22
3.3 การวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง	25
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	26
4.1 เพศกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	26

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)	
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (ต่อ)	
4.2 ระดับขั้นปีกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	26
4.3 ความคาดหวังของผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	27
4.4 การรับรู้ความสามารถของตนเองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	28
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	29
1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	29
1.1 ประชากร	29
1.2 กลุ่มตัวอย่าง	29
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	30
2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	30
2.2 วิธีการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ	30
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	34
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	35
บทที่ 4 ผลการศึกษาค้นคว้า	37
1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	38
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคาดหวังของผู้ปกครอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน	38
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน	42
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	45
1. วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า	45
2. สมมติฐานของการค้นคว้า.....	45
3. ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	45
3.1 ประชากร	45
3.2 กลุ่มตัวอย่าง	45
3.3 ตัวแปรที่ศึกษา	45
4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	46
5. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	46
5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	46
5.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคาดหวังของผู้ปกครอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน	46
5.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน	47
6. อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	47
7. ข้อเสนอแนะ.....	50
7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้	50
7.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป	51

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	52
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	55
ภาคผนวก ข หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญและแบบตอบรับ	57
ภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	64
ภาคผนวก ง ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการ ศึกษาค้นคว้า.....	69
ภาคผนวก จ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	73
ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า	80

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า	5
ภาพที่ 2 กราฟแสดงผลการทดลองของแอทคินสัน	20
ภาพที่ 3 เป็นการแสดงการกำหนดซึ่งกันและกันของปัจจัยทางพฤติกรรม (B) สภาพแวดล้อม(E) และส่วนบุคคล (P)	22
ภาพที่ 4 แสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับความคาดหวังผลที่จะเกิดขึ้น	24
ภาพที่ 5 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง และความคาดหวังเกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้น	25

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ.....	11
ตารางที่ 2 จำนวนประชากร จำแนกตามคณะ และเพศ	29
ตารางที่ 3 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นภูมิ	30
ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	38
ตารางที่ 5 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี	38
ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน และระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายข้อ	39
ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน และระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง จำแนกเป็นรายข้อ	40
ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน และระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน จำแนกเป็นรายข้อ	41
ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามเพศ	42
ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี	43
ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง	43
ตารางที่ 12 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ใน การเรียนของนักศึกษา	44
ตารางที่ 13 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน	44
ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน	65
ตารางที่ 15 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน	70
ตารางที่ 16 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน	72

บทที่ 1

บทนำ

1. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันการพัฒนาประเทศจำเป็นต้องพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศให้เจริญก้าวหน้า สร้างเสริมศักยภาพทรัพยากรบุคคลของประเทศให้มีความสามารถอย่างไร้ขีดจำกัด เพื่อเตรียมพร้อมกับการแข่งขันกับนานาประเทศ สิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งที่ทำให้การพัฒนาดังกล่าวบรรลุเป้าหมายได้ คือ การพัฒนาคน ซึ่งการจะพัฒนาคนได้นั้น ต้องเริ่มจากการพัฒนาการศึกษาให้ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ ประเทศไทยมีแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – พ.ศ. 2564) เป็นแผนการพัฒนาการศึกษาที่มีหลักการสำคัญคือ “ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาให้คนเป็นคนที่สมบูรณ์ มีความรู้ มีทักษะ รับผิดชอบต่อสังคม มีคุณธรรมและจริยธรรม อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน สำหรับแผนพัฒนาการศึกษาที่สำคัญในการพัฒนาคน คือ ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ผลิตและพัฒนากำลังคน ที่มุ่งหวังให้กำลังคนได้รับการเสริมสร้างศักยภาพ เพื่อการแข่งขันของประเทศ มีองค์ความรู้ และสนับสนุนการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559, น.ก) สิ่งหนึ่งที่สำคัญต่อการเรียนรู้ของบุคคล คือ แรงจูงใจ ซึ่งแรงจูงใจถือเป็นตัวกำเนิดพฤติกรรม และเป็นแรงผลักดันจากภายในให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง (สิทธิโชค วรานุสันติกูล, 2546, น.157) และแรงจูงใจที่ช่วยการกระตุ้นผู้เรียนให้รู้จักตั้งเป้าหมาย และไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้นั้นคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนมักมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง (ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม, 2544, น.258)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียน และเป็นทรัพยากรบุคคลของประเทศที่มีคุณภาพที่ดีได้ เนื่องจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงขับภายในตัวมนุษย์ที่กระตุ้นให้มนุษย์เกิดความมุ่งมั่น บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความพยายามในการกระทำเพื่อไปสู่เป้าหมายอย่างไม่ย่อท้อ และพร้อมที่จะกระทำอย่างเต็มความสามารถ ผลที่ออกมาย่อมมีคุณภาพและสำเร็จ ลุล่วงไปได้ด้วยดีและรวดเร็ว (ฤทัยรัตน์ ชิตมงคล และเปรมฤดี บริบาล, 2554, น.1) นอกจากนี้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะอดทนและไม่เกิดความย่อท้อ ในทางตรงกันข้ามกลับยิ่งจะพยายามหาทางฝ่าฟันและเอาชนะปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านั้นด้วยตนเอง เพื่อความสำเร็จและความภาคภูมิใจที่จะเกิดขึ้นกับตัวเอง (เต็มศักดิ์ คทวณิช, 2546, น.153) ดังที่ แมคเคลแลนด ได้ให้คำจำกัดความของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่าคือ ความปรารถนาของบุคคลที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยแข่งกับมาตรฐานอันดีเยี่ยมหรือทำได้ดีกว่าบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ความพยายามที่จะเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ความรู้สึกสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และวิตกกังวลใจเมื่อไม่ประสบความสำเร็จ (McClelland อ้างถึงใน ยงยุทธ เกษสาคร, 2541, น.64) และบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะหลีกเลี่ยงความล้มเหลว ทำงานที่ไม่มีเป้าหมายแน่นอน และตั้งระดับความคาดหวังต่อกงานไว้ต่ำ (จุฬารัตน์ เอื้ออำนวย, 2553, น.139) จะเห็นได้ว่า บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีแนวโน้มจะประสบความสำเร็จในการเรียนและทำงาน และในทางตรงกันข้ามบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมีแนวโน้มที่จะไม่ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการเรียนและทำงาน ดังเช่นที่ บรูเนอร์กล่าวไว้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้จะประสบความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแต่ละบุคคลที่เป็นปัจจัยสำคัญ (Bruner อ้างถึงใน จำรูญ เทียมธรรม, 2546, น.3)

จากการศึกษาค้นคว้าวิจัยของจิตติมา เลิศจินดา (2547) พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (จิตติมา เลิศจินดา, 2547, น.บทคัดย่อ)

และจากการศึกษาค้นคว้าของศิรินาฏ จำปาทอง (2558) พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบางกะปิ (ศิรินาฏ จำปาทอง, 2558, น.72)

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าความคาดหวังของผู้ปกครองส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน และการรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ในการศึกษา ค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าสนใจศึกษาตัวแปรความคาดหวังของผู้ปกครอง โดยแบ่งเป็นระดับมาก ปานกลาง และน้อย เพื่อศึกษาว่าระดับความคาดหวังของผู้ปกครองส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนหรือไม่ และตัวแปรการรับรู้ความสามารถของตนเอง เพื่อศึกษาว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนหรือไม่ ซึ่งผลจากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

2.1 เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครอง และการรับรู้ความสามารถของตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

2.2 เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี และระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

3. ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน และเป็นแนวทางให้กับผู้ปกครอง อาจารย์ และสถาบันการศึกษา ในการส่งเสริมและพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนให้กับนักศึกษา และสามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการพิจารณาการจัดการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมในชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียน นักศึกษาอย่างเหมาะสม รวมทั้งผู้ปกครองสามารถนำข้อมูลไปปรับปรุงเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู เพื่อจะได้ส่งเสริมให้บุตรหลานมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

4. ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

4.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 7,545 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนและประมวลผล ณ วันที่ 28 มิถุนายน 2561)

4.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 367 คน ซึ่งได้มาจากการกำหนดขนาดตัวอย่างจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน ฉัฐวิวัฒน์ สิทธิศิริอรธรและเปี่ยมสุข พุ่งกาวิ, 2555, น.116) และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (ฉัฐวิวัฒน์ สิทธิศิริอรธร และเปี่ยมสุข พุ่งกาวิ, 2555, น.109) ซึ่งการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าเก็บมาจำนวน 386 ชุด โดยได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์และนำมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 371 ชุด

4.3 ตัวแปรที่ศึกษาค้นคว้า

4.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

4.3.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

- 1) เพศ ได้แก่
 - (1) เพศชาย
 - (2) เพศหญิง
- 2) ระดับชั้นปี ได้แก่
 - (1) ชั้นปีที่ 1
 - (2) ชั้นปีที่ 2
 - (3) ชั้นปีที่ 3
 - (4) ชั้นปีที่ 4

4.3.1.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง

- 1) ระดับมาก
- 2) ระดับปานกลาง
- 3) ระดับน้อย

4.3.1.3 การรับรู้ความสามารถของตนเอง

4.3.2 ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

4.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

เพศ หมายถึง เพศที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิดของบุคคล ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง

ระดับชั้นปี หมายถึง ระดับชั้นปีที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ในปีการศึกษา 2561 ได้แก่ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4

4.5 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน หมายถึง ลักษณะภายในตัวนักศึกษาที่เป็นแรงผลักดัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความต้องการที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีการตั้งเป้าหมายที่เป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จ การกระทำนั้นมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ อดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เพื่อจะได้ก้าวไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ มีความทะเยอทะยาน มีความพยายามในการแก้ไขปัญหา เพื่อจะได้ก้าวไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งนี้หากประสบความสำเร็จจะเกิดความสบายใจ และหากล้มเหลวจะหาทางก้าวพ้นความล้มเหลวนั้น

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ด้วยแบบวัดที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าแสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมากกว่า ผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่า สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน แบ่งตามคะแนน 3 ระดับ ดังนี้

1.) คะแนน 3.68 - 5.00	หมายถึง	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนในระดับมาก
2.) คะแนน 2.34 - 3.67	หมายถึง	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนในระดับปานกลาง
3.) คะแนน 1.00 - 2.33	หมายถึง	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนในระดับน้อย

ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ปกครองคาดหวังต่อตัวนักศึกษาในด้านการเรียน พฤติกรรม และความถนัด รวมไปถึงเป้าหมายในอนาคตที่ตั้งไว้สำหรับตัวนักศึกษา และต้องการให้นักศึกษาทำได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าวัดความคาดหวังของผู้ปกครองด้วยแบบวัดของ จำรูญ เทียมธรรม (2546) จำนวน 15 ข้อ โดยนำข้อคำถามมาปรับปรุงเพื่อให้ตรงกับกลุ่มตัวอย่าง และปรับการวัดให้มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และไม่จริง ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าแสดงว่ามีความคาดหวังของผู้ปกครองมากกว่าผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่า สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายของความคาดหวังของผู้ปกครอง แบ่งตามคะแนน 3 ระดับ ดังนี้

- 1.) คะแนน 3.68 - 5.00 หมายถึง มีความคาดหวังของผู้ปกครองในระดับมาก
- 2.) คะแนน 2.34 - 3.67 หมายถึง มีความคาดหวังของผู้ปกครองในระดับปานกลาง
- 3.) คะแนน 1.00 - 2.33 หมายถึง มีความคาดหวังของผู้ปกครองในระดับน้อย

การรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อตนเองว่าจะสามารถจัดการงานต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ และเป็นการประเมินความสามารถของตนเองในการแสดงพฤติกรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้

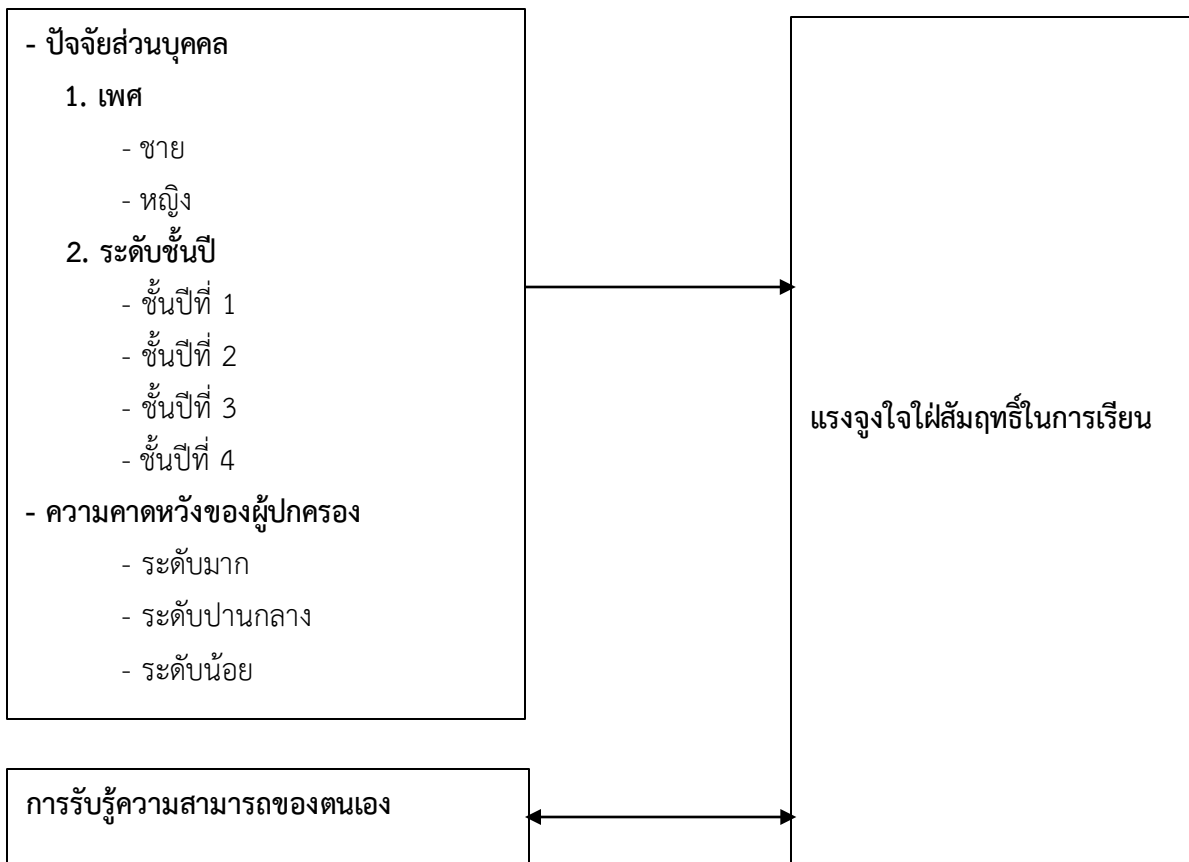
ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองด้วยแบบสอบถามของ มุกขรินทร์ จิตหลัง (2558) จำนวน 18 ข้อ เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และไม่จริง ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าแสดงว่ามีการรับรู้ความสามารถของตนเองมากกว่าผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่า สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเอง แบ่งตามคะแนน 3 ระดับ ดังนี้

- 1.) คะแนน 3.68 - 5.00 หมายถึง มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับมาก
- 2.) คะแนน 2.34 - 3.67 หมายถึง มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับปานกลาง
- 3.) คะแนน 1.00 - 2.33 หมายถึง มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับน้อย

5. กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการศึกษาค้นคว้า

6. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

- 6.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน
- 6.2 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน
- 6.3 นักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน
- 6.4 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความคาดหวังของผู้ปกครอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง และนำเสนอโดยแบ่งสาระสำคัญออกเป็นหัวข้อต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

- 1.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน
- 1.2 ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 1.3 ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 1.4 แนวทางการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 1.5 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 1.6 การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง

- 2.1 ความหมายของความคาดหวังและความคาดหวังของผู้ปกครอง
- 2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง
- 2.3 การวัดความคาดหวังของผู้ปกครอง

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง

- 3.1 ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเอง
- 3.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง
- 3.3 การวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

- 4.1 เพศกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 4.2 ระดับชั้นปีกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 4.3 ความคาดหวังของผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
- 4.4 การรับรู้ความสามารถของตนเองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.1 ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

แอทคินสัน (Atkinson, 1964 อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2553, น.138) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า หมายถึง การกระทำที่เกิดจากแรงผลักดัน ซึ่งบุคคลรู้ตัวว่าการกระทำนั้นจะต้องมีการประเมินผลจากตัวเองและจากบุคคลอื่น และผลจากการประเมินอาจเกิดความพึงพอใจเมื่อผลงานสำเร็จหรือไม่พึงพอใจเมื่องานนั้นไม่สำเร็จ โดยนำความสำเร็จมากหรือน้อยไปเปรียบเทียบกับมาตรฐานที่สังคมถือว่าดี

เฮนรี เอ. เมอร์เรย์ (Henry A. Murray, 1938 อ้างถึงใน มธุรส สว่างบำรุง, 2542, น.252-253) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า หมายถึง เป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่พยายามพัฒนาความรู้ความสามารถหรือแสดงออกถึงศักยภาพของตนเองอย่างสูงสุด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้ ซึ่งเป็นการพิสูจน์ว่าเขาได้ประสบความสำเร็จจากการกระทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ตัวอย่างเช่น การได้รับพระราชทานถ้วยรางวัลจากการแข่งขัน ความสามารถในการสอบเข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหารได้ ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์สูง เป็นต้น บุคลิกภาพของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะสังเกตได้จากการหลีกเลี่ยงต่อสถานการณ์ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้มาอย่างง่ายดายเพราะไม่เกิดความท้อแท้ความสารถแต่อย่างใด ส่วนใหญ่จะเลือกกิจกรรมที่ค่อนข้างยากและประเมินโดยรวมว่าจะสามารถประสบความสำเร็จในสิ่งเหล่านั้น มีบุคลิกภาพที่พึ่งพาตนเอง สามารถคิด กระทำหรือตัดสินใจได้โดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากคนอื่น ไม่เกิดการท้อถอยต่อสิ่งที่ตนได้ตั้งเป้าหมายไว้แม้ว่าจะต้องใช้เวลานานเท่าใด ประกอบกับจะเลือกความยากของงานที่มีความเสี่ยงต่อความล้มเหลวน้อยที่สุด สำหรับบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มีความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงต่อความล้มเหลวเช่นเดียวกัน จะเลือกเฉพาะงานที่มีความเสี่ยงน้อยหรืองานที่ง่ายที่ค่อนข้างจะมั่นใจว่าจะไม่ล้มเหลวอย่างแน่นอน

แมคเคลแลนด์ (McClelland อ้างถึงใน ชูศักดิ์ เจนประโคน, 2545, น.65) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า หมายถึง เป็นความต้องการมีผลงานและบรรลุเป้าหมายที่พึงปรารถนา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นี้ จะเป็นบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะมีความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ลุล่วงไปได้ด้วยดี โดยจะพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้ได้

ดารณี พานทอง พาลุสุข และสุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ (2548, น.128) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า หมายถึง เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ สำหรับคนส่วนมากจะมีแรงจูงใจชนิดนี้อันหมายถึงแรงจูงใจที่จะทำให้คนมุ่งประสิทธิภาพในการทำงาน มีความกระตือรือร้นที่จะพยายามให้ได้ผลดีเยี่ยมพยายามแก้ไขปัญหาค่าต่าง ๆ ด้วยตนเอง

เต็มศักดิ์ คทวนิช (2546, น.153) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่พยายามทำกิจกรรมหนึ่งกิจกรรมใดที่ได้รับมอบหมายหรือรับผิดชอบอยู่ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีไม่ว่างานนั้นจะมีความยากลำบากหรือประสบปัญหาอุปสรรคมากน้อยเพียงใดก็ตาม บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะอดทนและไม่เกิดความย่อท้อ ในทางตรงกันข้าม กลับยิ่งจะพยายามหาทางฟันฝ่าและเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านั้นด้วยตนเองเพื่อความสำเร็จและความภาคภูมิใจที่จะเกิดขึ้นกับตน ในขณะเดียวกัน ถ้าบุคคลนั้นไม่สามารถผ่านพ้นอุปสรรคที่เกิดขึ้นแล้ว บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะรู้สึกกังวลอยู่ตลอดเวลา

ทรงพล ภูมิพัฒน์ (2541, น.156) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า หมายถึง แรงจูงใจที่เกิดจากการคาดหวังของบุคคล ซึ่งอาจจะได้พบหรือมีประสบการณ์จากสิ่งใดสิ่งหนึ่งจนเป็นรอยประทับใจมาตั้งแต่บุคคลยังเล็ก ๆ แล้วเขาพยายามที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จนั้น โดยเขาจะตั้งมาตรฐานการกระทำของเขา

ไว้ ถ้างานที่เขาคาดหวังไว้เกิดผลสำเร็จ กำลังใจก็จะเกิดขึ้นและจะคาดหวังความสำเร็จในครั้งต่อ ๆ ไปสูงขึ้น แต่ถ้าไม่ประสบความสำเร็จและเกิดขึ้นบ่อยครั้งการตั้งการคาดหวังจะลดต่ำลง จนอาจกลายเป็นคนท้อถอย ไม่สู้ ไม่กล้าคิด แล้วไม่กล้าหวังต่อสิ่งต่าง ๆ ในอนาคตต่อไป

มุกดา ศรียงค์ และคณะ (2557, น.233) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า หมายถึง ความปรารถนาของบุคคลที่จะทำให้คนเราแสดงพฤติกรรมการทำงานให้ดีขึ้น ประสิทธิภาพประสบความสำเร็จ เมื่อบุคคลได้รับความสำเร็จและได้รางวัลจากสังคม บุคคลก็จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ติดตัวไปตลอด

สุพจน์ ลินธวงศ์วัฒน์ (2527, น.11-12) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้รับผลสำเร็จในงานที่ยุ่ยากซับซ้อน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีต่าง ๆ เพื่อแก้ปัญหา มีความทะเยอทะยานสูง เพื่อพัฒนาตนไปสู่ความสำเร็จ มีความต้องการเป็นอิสระในการหางาน และการแสดงออก ต้องการชัยชนะในการแข่งขัน มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศ เพื่อให้บรรลุมาตรฐานที่ตนตั้งไว้อย่างสูง มีความสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จ และมีความวิตกกังวล เมื่อทำไม่สำเร็จหรือประสบความล้มเหลว

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545, น.175) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความต้องการความสำเร็จที่จะแข่งขันเอาชนะเกณฑ์มาตรฐาน คนที่มีแรงจูงใจชนิดนี้มักจะชอบคิดที่จะทำงานให้ดีขึ้น ทำงานให้เสร็จอย่างพิสดาร หาทางก้าวหน้าในอาชีพของตน และมีความรู้สึกพึงพอใจกับการเรียกร้องหาความสำเร็จเสมอ

จากความหมายของคำว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ลักษณะภายในที่เป็นแรงผลักดัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความต้องการที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยการกระทำนั้นมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ อดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความทะเยอทะยาน มีความพยายามในการแก้ไขปัญหา ต้องการอิสระในการทำงาน เพื่อจะได้ก้าวไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งนี้หากประสบความสำเร็จจะเกิดความสบายใจ และหากล้มเหลวอาจเกิดความวิตกกังวล

สำหรับความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

จำรูญ เทียมธรรม (2546, น.6) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนไว้ว่า หมายถึง ความปรารถนาหรือแรงผลักดันที่ทำให้นักเรียนมีความพยายามที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างดีเยี่ยม โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคต่าง ๆ

มลิวลัย อัมรัตน์ (2558, น.4) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนไว้ว่า หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษาที่มีความปรารถนาจะประสบความสำเร็จ มีความอดทน ทะเยอทะยาน เพียรพยายามหมั่นค้นคว้าหาความรู้ ทบทวนบทเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบ มีการกำหนดเป้าหมายในการเรียน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และเข้าใจตนเองและนำศักยภาพไปใช้หรือพยายามที่จะปรับปรุงตนเองให้สุดมุ่งหมายที่วางไว้

ศิรินาฏ จำปาทอง (2558, น.4) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนไว้ว่า หมายถึง ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ มีความมานะ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่เกิดขึ้น บุคคลมีการกระทำเพื่อบรรลุเป้าหมาย มุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศเพื่อบรรลุมาตรฐานที่ตนตั้งไว้อย่างเต็มที่

ฤทัยรัตน์ ชิดมงคล และเปรมฤดี บริบาล (2555, น.4) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนไว้ว่า หมายถึง ลักษณะภายในของนักศึกษาที่เป็นแรงผลักดันให้แสดงถึงความต้องการที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีการตั้งเป้าหมายที่เป็นไปได้ที่จะทำให้สำเร็จ มีความตั้งใจ มุ่งมั่นในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ มีความอดทนไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความทะเยอทะยานในการทำให้ผลงานเป็นที่ยอมรับและเกิดความก้าวหน้าในงาน

อดิเทพ ศรีสุอารักษ์ (2545, น.5) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนไว้ว่า หมายถึง คุณลักษณะของนักเรียนที่แสดงถึงความต้องการที่จะประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้ ได้แก่ การมี

ความทะเยอทะยาน ตั้งใจและมุ่งมั่นในการดำเนินการเพื่อให้ประสบผลสำเร็จ มีการกำหนดเป้าหมายที่มีความเป็นไปได้ที่จะทำได้สำเร็จเหมาะสมกับความสามารถของตน มีความเพียรพยายาม เพื่อความสำเร็จ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และมีความอดทน

จากความหมายของคำว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน หมายถึง ลักษณะภายในตัวนักศึกษาที่เป็นแรงผลักดัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความต้องการที่จะประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยมีการตั้งเป้าหมายที่เป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จ การกระทำนั้นมีความมุ่งมั่น ตั้งใจ อดทน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เพื่อจะได้ก้าวไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ มีความทะเยอทะยาน มีความพยายามในการแก้ไขปัญหา เพื่อจะได้ก้าวไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งนี้หากประสบความสำเร็จจะเกิดความสบายใจ และหากล้มเหลวจะหาทางก้าวพ้นความล้มเหลวนั้น

1.2 ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีผู้กล่าวถึงไว้ ดังนี้

ดอลลาร์ด มิลเลอร์ (Dollard Miller, 1950 อ้างถึงใน เต็มศักดิ์ คทวณิช, 2546, น.154) ได้กล่าวถึงลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ ดังนี้

1. ชอบทำงานที่ยากและท้าทายสลับซับซ้อนได้เป็นเวลานาน ๆ
2. ชอบการแข่งขันและต้องการชนะ
3. มีความทะเยอทะยานสูง
4. ต้องการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา
5. มีเป้าหมายที่เด่นชัดแน่นอน
6. เป็นตัวของตัวเองไม่ชอบการเลียนแบบ
7. มีการวางแผนในการทำงานล่วงหน้า
8. มีระดับความคาดหวังสูง
9. มีความอดทนและมานะบากบั่นที่จะเอาชนะอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ
10. ชอบทำอะไรด้วยตนเอง

กิลฟอร์ด (Guiford, 1968, p.39 อ้างถึงใน ยงยุทธ เกษสาคร, 2541, น.66) ได้กล่าวถึงลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ ดังนี้

1. มีความทะเยอทะยานทั่ว ๆ ไป คือ บรรณาที่จะทำกิจนั้นให้สำเร็จ
2. มีความเพียรพยายาม ได้แก่ ความอดทน มานะ ที่จะทำงานให้เป็นผลสำเร็จ
3. มีความเต็มใจที่จะลำบากแม้งานจะยากเพียงใดก็ตาม ก็มุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จด้วยดี

เฮอร์แมน (Herman, 1970, p.53 อ้างถึงใน ยงยุทธ เกษสาคร, 2541, น.66) ได้กล่าวถึงลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ ดังนี้

1. บุคคลที่มีระดับความทะเยอทะยานสูง
2. ต้องเป็นผู้มีความหวังอย่างมากว่าตนจะประสบความสำเร็จ ถึงแม้การกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับโอกาสก็ตาม
3. มีความพยายามที่จะมุ่งสู่สถานะที่สูงขึ้นไปเป็นลำดับ
4. มีความอดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน
5. ถึงแม้งานที่ทำจะถูกขัดจังหวะ หรือถูกรบกวนจะพยายามต่อไปให้สำเร็จ
6. รู้สึกรว่าเวลาเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่งและสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว
7. คิดคำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมากกว่าในอดีตและปัจจุบัน

8. มีความคิดพิจารณาเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก
9. ต้องการให้เป็นที่รู้จักแก่ผู้อื่น โดยพยายามปรับปรุงงานของตนเองให้ดีขึ้น
10. พยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนเองให้ดีที่สุดเสมอ

แมคเคลแลนด์ (McClelland อ้างถึงใน ยงยุทธ เกษสาคร, 2541, น.64-65) ได้กล่าวถึงผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 6 ลักษณะ ดังนี้

1. กล้าเสี่ยงพอควร (Moderate Risk-Taking) ในเหตุการณ์ที่ต้องใช้ความสามารถโดยไม่ขึ้นอยู่กับโชคชะตาจะมีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยว ไม่ลังเล บุคคลที่ต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง มักไม่พอใจที่จะทำงานง่าย ๆ แต่ต้องการทำงานที่ยากพอสมควรเพราะมีความมั่นใจในความสามารถของตนเอง เพราะการทำงานที่ยากให้บรรลุไปได้นั้นจะนำความพอใจมาสู่ตน ซึ่งตรงกันข้ามกับบุคคลที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำ มักจะหลบเลี่ยงงานที่ต้องเสี่ยงเพราะกลัวความล้มเหลวหรือมีฉันทันนั้นก็มักจะยอมเสี่ยงจนเกิดเหตุผล ทั้ง ๆ ที่รู้ว่าจะไม่ประสบความสำเร็จโดยเชื่อในโชคชะตาว่าจะเข้าข้างตน

2. ขยันขันแข็ง (Energetic) หรือชอบกระทำแปลก ๆ ใหม่ ๆ ที่จะทำให้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จ ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงไม่จำเป็นต้องเป็นคนขยันขันแข็งทุกกรณีไป แต่จะมานะพากเพียรต่อสิ่งที่ทำหาย หรือช่วยความสามารถของตนและทำให้ตนเกิดความรู้สึกว่าได้ทำงานลุล่วงไปแล้ว ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักจะไม่ขยันขันแข็งในงานอันเป็นกิจวัตรประจำวัน แต่จะทำงานขยันขันแข็งเฉพาะงานที่ต้องใช้สมอง และเป็นงานที่ไม่ซ้ำแบบใคร หรือสามารถจะค้นคว้าหาวิธีการใหม่ ๆ ที่จะแก้ปัญหาให้สำเร็จลุล่วงไป

3. รับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Responsibility) ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักจะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจในตนเอง มิใช่หวังให้คนอื่นยกย่อง มีความต้องการเสรีภาพในการคิดและการกระทำไม่ชอบให้ผู้อื่นมาบงการ

4. ต้องการทราบแน่ชัดถึงผลการตัดสินใจของตนเอง (Knowledge of Results of Decision) โดยไม่ใช่เพียงการคาดคะเนว่าอาจจะต้องเป็นลักษณะอย่างนั้นอย่างนี้ นอกจากนี้ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง ยังพยายามที่จะทำให้ตนเองดีขึ้นกว่าเดิมอีก เมื่อทราบว่าผลการกระทำของตนเองเป็นอย่างไร

5. มีการทำนายหรือคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า (Anticipation of Future Possibilities) ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง มักเป็นบุคคลที่มีแผนระยะยาว เพราะเล็งเห็นผลการณิโกลกว่าผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำ

6. มีทักษะในการจัดระบบงาน (Organizational Skills) เป็นสิ่งที่แมคเคลแลนด์เห็นว่าควรจะมี แต่ยังมีหลักฐานการค้นคว้าไม่เพียงพอ

แมคเคลแลนด์ แอนด์ วินเทอร์ (McClelland and Winter, 1969 อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2553, น.139) ได้กล่าวถึงลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ ดังนี้

1. จะพยายามทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จมากกว่าที่จะกระทำเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว
2. จะเลือกงานที่เหมาะสมและเป็นไปได้ตามความสามารถของเขาให้เกิดผลสำเร็จไปด้วยดี
3. คิดว่างานทุกอย่างจะสำเร็จก็ด้วยความตั้งใจและจริงใจของตน ไม่ใช่เพราะโอกาสอำนวยให้
4. จะทำงานสำเร็จตามเป้าหมายและมีคุณภาพ โดยไม่คิดถึงรางวัลหรือชื่อเสียงของตน

ทรงพล ภูมิพัฒน์ (2541, น.157-158) ได้กล่าวถึงลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ ดังนี้

1. การกระทำที่กิจการต่าง ๆ เขาพยายามที่จะทำให้สำเร็จมากกว่าที่จะทำเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว

2. เขาเลือกทำงานที่เหมาะสมและเป็นไปได้ตามความสามารถของเขาให้เกิดผลสำเร็จไปด้วยดี

3. เขาจะคิดว่า งานทุกอย่างจะสำเร็จด้วยความตั้งใจและจริงใจของตนเองไม่ใช่เพราะโอกาสอำนวยให้

4. เขาทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายและมีคุณภาพ โดยไม่คิดถึงรางวัลหรือชื่อเสียงของตนเอง จากลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตั้งข้างต้น เราอาจกล่าวได้ว่า การที่บุคคลจะเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงได้นั้น ไม่ได้เกิดขึ้นโดยง่าย แต่ต้องพัฒนาปลูกฝังกันมามากพอสมควรโดยเฉพาะถ้าปลูกฝังกันมาตั้งแต่เล็ก มีการฝึกให้เด็กรู้จักช่วยตัวเองให้ทำสิ่งต่าง ๆ จนเป็นผลสำเร็จ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ย่อมเกิดขึ้นได้มาก และในทางกลับกันถ้าบุคคลไม่ได้รับการฝึกหรือไม่อบรมเลี้ยงดูให้เด็กเป็นตัวของตัวเอง ไม่ว่าจะทำอะไรก็มีความอื่นทำให้เสมอก็อาจเป็นผลทำให้เด็กโตขึ้นกลายเป็นคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ซึ่งนักจิตวิทยาได้ศึกษาและเปรียบเทียบบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ เพื่อให้มองเห็นจุดแตกต่างที่สำคัญดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

ลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง	ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
1. ทำงานด้วยความมานะ อดทน เพื่อเอาชนะความล้มเหลว	1. ทำงานเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว
2. ทำงานมีเป้าหมายที่แน่นอน	2. ทำงานที่ไม่มีเป้าหมายแน่นอน
3. ตั้งระดับความคาดหวังต่อความสำเร็จของงานไว้สูง	3. ตั้งระดับความคาดหวังต่อความสำเร็จของงานไว้ต่ำ

จากลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีลักษณะ คือ ผู้ที่มีความทะเยอทะยาน มีความเพียรพยายาม มุ่งมั่น มีความอดทนและมานะ ทั้งนี้เพื่อเอาชนะอุปสรรคและปัญหาต่าง ๆ ชอบทำงานที่ยากและท้าทาย ชอบการแข่งขันและต้องการชนะ ต้องการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา มีเป้าหมายที่ชัดเจน เป็นตัวของตัวเอง มีการวางแผนในการทำงาน มีการตั้งระดับความคาดหวังต่องานไว้สูง มักจะทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายและมีคุณภาพ โดยไม่คิดถึงรางวัลหรือชื่อเสียงของตน

1.3 ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีผู้กล่าวไว้ ดังนี้

ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม (2544, น.258-259) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่สำคัญในการกระตุ้นผู้เรียนให้รู้จักตั้งเป้าหมาย และมีความพยายามหาทางไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้ ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนมักมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง อย่างไรก็ตามในเรื่องนี้นักจิตวิทยาไม่สามารถยืนยันได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน หรือการประสบความสำเร็จในการเรียน ทำให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง คำตอบที่นักจิตวิทยาเห็นว่าควรใช้ไปก่อนในขณะนี้คือ ทั้งสองมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนที่ขาดประสบการณ์ในการได้รับความสำเร็จในการเรียนจะขาดแรงจูงใจในการต้องการความสำเร็จและอาจมีแนวโน้มไปสนใจเรื่องอื่น ๆ แทนความสนใจในการเรียน เช่น สนใจในเรื่องกีฬา, ดนตรี, สังคม, และกิจกรรมอื่น ๆ ซึ่งถ้ากิจกรรมนั้นเป็นกิจกรรมที่ดี ย่อมไม่เกิดปัญหา แต่หากกิจกรรมนั้นเป็นไปในทางทำลาย เช่น เข้ากลุ่มแล้วก่อการทะเลาะ

วิวาท, ยกพวกตีกัน, ดิตยาเสพติด, เทียวเตร่ฟุ่มเฟือย, มั่วสุมในสถานเริงรมย์ หรือศูนย์การค้า ปัญหาเหล่านี้ย่อมกลายเป็นปัญหาสังคม ดังที่เกิดขึ้นอยู่มากมายในปัจจุบัน

จากความสำเร็จของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ดังกล่าว ครูผู้สอนทางช่างอุตสาหกรรมสามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ได้มาก เช่น จัดสภาพการณ์และบรรยากาศการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ความสำเร็จให้ได้มากที่สุด พยายามไม่ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ล้มเหลวหรือผิดหวัง ทั้งนี้เพราะความผิดหวังบ่อย ๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอย หลักที่ผู้สอนสามารถช่วยไม่ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ล้มเหลว เช่น

- ก. พยายามพูดหรือย้ำในส่วนที่ดีของผู้เรียน โดยต้องค้นหาว่าผู้เรียนมีส่วนดีในเรื่องใดบ้าง แล้วยกย่องในส่วนที่ดีนั้น
- ข. พยายามช่วยเหลือผู้เรียนในการจัดจุดบกพร่องต่าง ๆ อย่างเต็มที่
- ค. สร้างความสำเร็จให้กับผู้เรียนโดยให้เขาทำสิ่งที่ง่าย และเป็นสิ่งที่เขาค้นเคยก่อน เพื่อให้เขาได้รับประสบการณ์ของความสำเร็จ แล้วจึงค่อย ๆ ให้เขาพยายามในสิ่งที่ยากขึ้นไป
- ง. พยายามเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเสนอแนะ และแก้ไขปัญหา โดยใช้ความรู้และทักษะต่าง ๆ ที่ผู้เรียนมีพื้นฐานอยู่ก่อนแล้ว

จากความสำเร็จของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญทั้งต่อตนเอง ต่อสังคม และต่อประเทศชาติ เนื่องจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่กระตุ้นบุคคลให้รู้จักตั้งเป้าหมาย และมีความพยายามหาทางไปสู่เป้าหมายที่ต้องการได้ ผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนมักมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักจะทำสิ่งต่าง ๆ ได้สำเร็จตามเป้าหมาย ควรค่าแก่การส่งเสริมให้บุคคลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตั้งแต่วัยเรียน สามารถส่งเสริมได้โดยครู ผู้สอน ด้วยจัดสภาพการณ์และบรรยากาศการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ความสำเร็จให้ได้มากที่สุด พยายามไม่ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่ล้มเหลวหรือผิดหวัง ทั้งนี้เพราะความผิดหวังบ่อย ๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอย ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียน นักศึกษาประสบความสำเร็จในชีวิตการเรียนและเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพของประเทศต่อไป

1.4 แนวทางการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แมคเคลแลนด์ (McClelland อ้างถึงใน ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร, 2545, น.177-178) ได้เสนอแนวทางการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 4 ข้อ ดังนี้

1. พยายามสร้างความสำเร็จเป็นขั้น ๆ ไป ในการทำงานทุกอย่างควรตั้งจุดมุ่งหมายเป็นขั้นตอนและพยายามทำงานแต่ละขั้นตอนให้สำเร็จเป็นขั้น ๆ ไป เช่น การแต่งตำราสักเล่มหนึ่ง คงไม่ใช่เรื่องง่ายนัก แต่ถ้าเปลี่ยนมาเขียนเป็นบทความสั้น ๆ ลงพิมพ์ในวารสารก่อนเป็นตอน ๆ ไป ก็จะมีกำลังใจมากขึ้นและการเขียนตำราหลังจากนั้นก็คงทำได้ไม่ยาก

2. พยายามเลียนแบบบุคคลตัวอย่างที่เขาทำงานได้ดีหรือที่เขาประสบความสำเร็จ เช่น เดวิด คอลบ์ (David Kolb) แห่งเอ็ม ไอ ที เขาพูดเสมอว่า “เมื่อผมเห็นคนใกล้ชิดผมได้รับความสำเร็จจากการทำงาน ผมจะรู้สึกอยากทำงานให้สำเร็จบ้าง” เรื่องนี้เป็นเรื่องจริง มนุษย์เรามีความพยายามอยู่แล้วและไม่ต้องล้าหลังใคร ดังนั้นเราควรพยายามดูตัวอย่างที่ดี และยึดเป็นแบบอย่าง เพื่อสร้างกำลังใจในการทำงานของเรา

3. สร้างนิสัยการทำงานที่ดีและภาพพจน์ใหม่ให้กับตัวเรา กล่าวคือ สำนวญจุดบกพร่องในการทำงาน และตั้งใจอย่างแน่วแน่ว่าจะปรับปรุงสิ่งเหล่านี้ เช่น จะรับผิดชอบในการทำงานมากขึ้น จะมีวินัยในตนเองมาก

ขึ้น จะจัดตารางทำงานอย่างมีระบบระเบียบ จะไม่ผัดวันประกันพรุ่ง จะใช้ความพยายามในการทำงานมากยิ่งขึ้น เป็นต้น

4. พยายามควบคุมความอ่อนแอและท้อถอย ความอ่อนแอและท้อถอยเป็นอุปสรรคสำคัญของความสำเร็จ นักกีฬาที่ยิ่งใหญ่ คนสำคัญ ๆ ของโลกเพราะเขาเหล่านั้นสามารถควบคุมสิ่งนี้ได้ บิลลี จีน คิง (Bille Jean King) นักเทนนิสชื่อดังของโลกเล่าว่า เมื่อมีความรู้สึกเบื่อหน่ายท้อแท้ ดิฉันจะพูดตั้ง ๆ ว่า “หยุดนะ และจะหยุดความรู้สึกนั้นทันที พร้อมทั้งพยายามต่อไปจนสำเร็จ” หากเราควบคุมความอ่อนแอได้ก็เท่ากับเราชนะอุปสรรคสำคัญไปอย่างหนึ่งแล้ว

แมคเคลแลนด์ เชื่อว่าทั้ง 4 ข้อนี้ จะช่วยให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตัวของเราสูงขึ้น

จากแนวทางการพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นั้นทำได้โดยพยายามสร้างความสำเร็จเป็นขั้น ๆ ในการทำงานทุกอย่างควรตั้งจุดมุ่งหมายเป็นขั้นตอนและพยายามทำงานแต่ละขั้นตอนให้สำเร็จ พยายามเลียนแบบบุคคลตัวอย่างที่เขาทำงานได้ดีหรือบุคคลที่ประสบความสำเร็จ สร้างนิสัยการทำงานที่ดีและภาพพจน์ใหม่ให้กับตัวเรา พยายามควบคุมความอ่อนแอและท้อถอย เพราะความอ่อนแอและท้อถอยเป็นอุปสรรคของความสำเร็จ หากบุคคลปฏิบัติได้ตามนี้จะช่วยให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้น

1.5 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แนวคิดและทฤษฎีทางจิตวิทยา ที่มีความเกี่ยวข้องและสามารถนำมาอธิบายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ได้ ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้นำแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ มาอธิบายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนี้

1.5.1 ทฤษฎีความต้องการของแมคเคลแลนด์

แมคเคลแลนด์ (McClelland อ้างถึงใน กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์, 2552, น.175) เสนอว่ามนุษย์มีความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิต โดยมีแรงจูงใจทางสังคม ที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. ความต้องการประสบความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นแรงจูงใจที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมาย และสมปรารถนา ทำให้มนุษย์มีความมานะพยายาม

2. ความต้องการสัมพันธ์กับผู้อื่น (Need for Affiliation) เป็นแรงจูงใจที่จะมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบ หรือเป็นที่รักใคร่ของคนอื่น ทำให้มนุษย์เกิดการเข้าสังคม และคล้อยตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของสังคม

3. ความต้องการอำนาจ (Need for Power) เป็นแรงจูงใจที่ต้องการมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นในสังคม แบ่งเป็นอำนาจส่วนตัว (Personal Power) กับอำนาจที่ได้รับจากการแต่งตั้งของหน่วยงาน (Institution Power)

แมคเคลแลนด์ (McClelland อ้างถึงใน สิทธิโชค วรานุสันติกุล, 2546, น.166-167) ได้ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ผ่านโมเดลของแอทคินสัน โมเดลที่สามารถนำมาอธิบายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพัทธ์ และแรงจูงใจใฝ่อำนาจ ไว้ ดังนี้

$$A = M \times E \times I$$

โดยที่ A หมายถึง การเร้าให้เกิดแรงจูงใจที่จะทำพฤติกรรมให้ได้มาซึ่งความพึงพอใจที่สามารถบรรลุเป้าหมายได้

M หมายถึง พลังของแรงจูงใจพื้นฐาน

E หมายถึง การคาดหวังความเป็นไปได้ที่จะบรรลุเป้าหมายให้สำเร็จ

I หมายถึง ค่าของความสำเร็จในการทำพฤติกรรม

ดังนั้น โมเดลนี้จะอธิบายได้ว่า แนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมของบุคคลขึ้นอยู่กับพลังของความเชื่อมั่นหรือการคาดหวังว่าพฤติกรรมที่จะทำนี้จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายซึ่งมีคุณค่าสูงสำหรับเขา ตัวอย่างเช่น ข้าราชการหรือพนักงานในธุรกิจเอกชนจะทำงานอย่างขยันขันแข็งมาก ถ้าหากพวกเขามีความเชื่อว่าการทำอย่างขยันขันแข็งนั้นนำไปสู่การได้เลื่อนตำแหน่ง และตำแหน่งดังกล่าวเป็นสิ่งที่เป็นเป้าหมายอันมีค่ายิ่งของเขา อาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษามักขยันเขียนตำราเพื่อนำเสนอขอตำแหน่งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ (A) เพราะกฎหมายระบุไว้เช่นนั้น ทำให้อาจารย์คาดหวังได้อย่างแน่นอนว่าถ้าขยันเขียนตำราก็จะได้ตำแหน่ง (E) และการได้ตำแหน่งทางวิชาการมีค่าสำหรับอาจารย์ เพราะว่าจะได้รับเงินเดือนสูงขึ้นตามตำแหน่งที่ได้รับ (I) ทุกคนต้องการเงินเพื่อนำมาบำบัดความต้องการพื้นฐาน (M) ซึ่งต่อมาถูกนำไปศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์และแรงจูงใจใฝ่อำนาจเช่นกัน

แมคเคลแลนด์ เชื่อว่าแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ การศึกษาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู ได้พิสูจน์ความคิดของแมคเคลแลนด์ เด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์สูงมักมาจากครอบครัวที่พ่อแม่ตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศในการทำงานและบอกให้ลูกทราบว่า ตนมีความสนใจในผลสัมฤทธิ์ของลูก อบรมลูกให้รู้จักช่วยตนเองได้ และส่งเสริมให้มีอิสระ วิธีการที่ใช้ในการอบรมค่อนข้างจะเข้มงวด ใ้รางวัลเวลาที่ลูกทำได้สำเร็จตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ และลงโทษถ้าทำไม่ได้ แต่ในขณะเดียวกันก็ให้ความรักความอบอุ่น และแสดงความเข้มงวดให้ลูกเห็น เพราะความรักลูกอยากให้ลูกมีความสำเร็จ สรุปแล้ว แรงจูงใจเป็นผลของสังคมประภคิตของพ่อแม่ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์สูง (สรวงศ์ โค้วตระกูล, 2545, น.174)

จากทฤษฎีทฤษฎีความต้องการ ของแมคเคลแลนด์ ได้อธิบายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ คือ แรงจูงใจที่จะกระทำให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และสมปรารถนา ทำให้มนุษย์มีความมานะพยายาม ซึ่งการที่บุคคลจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์สูงจะต้องมีพื้นฐานมาจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์สูงเช่นกัน และส่งเสริมให้บุคคลรู้จักช่วยเหลือตนเอง มีอิสระ แต่ในขณะเดียวกันก็มีขอบเขต และการลงโทษตามความเหมาะสม

1.5.2 ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์

เมอร์เรย์ (Murray อ้างถึงใน สถิต วงศ์สุวรรณ, 2529 อ้างถึงใน จำรอง เงินดี, 2552, น.113-114) เชื่อว่าพฤติกรรมมนุษย์มีสาเหตุมาจากทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสังคม หรือทั้งแรงจูงใจทางสระและแรงจูงใจทางสังคม เขาเชื่อว่ามนุษย์เราเกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ 20 ประการ ดังนี้

1. ความต้องการยอมรับโทษ (Abasement)
2. ความต้องการความสำเร็จ (Achievement)
3. ความต้องการสัมพันธ์กับผู้อื่น (Affiliation)
4. ความต้องการพึ่งตนเอง
5. ความต้องการปกป้องตนเอง
6. ความต้องการการยกย่อง
7. ความต้องการความปลอดภัย
8. ความต้องการเอาชนะอุปสรรค
9. ความต้องการแสดงออก
10. ความต้องการมีอำนาจเหนือคนอื่น
11. ความต้องการช่วยเหลือผู้อื่น
12. ความต้องการขอความช่วยเหลือ
13. ความต้องการสิ่งประทับใจ
14. ความต้องการรู้เห็นสิ่งต่าง ๆ

15. ความต้องการสนุกสนาน
16. ความต้องการทางเพศ
17. ความต้องการเป็นระเบียบวินัย
18. ความต้องการพ้นจากความอับอาย
19. ความต้องการปฏิเสธต่อสิ่งรอบข้าง
20. ความต้องการความก้าวร้าว

ความต้องการต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นกับมนุษย์ในสถานการณ์ต่าง ๆ กันออกไปเมื่อได้รับการตอบสนองต่อสิ่งหนึ่งแล้ว ความต้องการด้านอื่น ๆ ก็จะตามมาไม่รู้จักจบ ซึ่งเป็นความต้องการที่กระจัดกระจายกันออกไปหลาย ๆ อย่างด้วยกัน

นอกจากนี้ เมอร์เรย์ (Murray, 1938, อ้างถึงใน มธุรส สว่างบำรุง, 2542, น.253-254) ที่ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เสนอว่าบุคคลจะถูกขับเคลื่อนที่โดยแรงจูงใจ (motive) ในการกระทำสิ่งต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว และดีที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ แรงจูงใจชนิดนี้เป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่พยายามพัฒนาความรู้ความสามารถหรือแสดงออกถึงศักยภาพของตนเองอย่างสูงสุด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนเองได้ตั้งไว้ ซึ่งเป็นการพิสูจน์ว่าเขาได้ประสบความสำเร็จจากการทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง ตัวอย่างเช่น การได้รับพระราชทานถ้วยรางวัลจากการแข่งขัน ความสามารถในการสอบเข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหารได้ ผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์สูง การเล่นเกมส์ชนะ เป็นต้น บุคลิกภาพของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง จะสังเกตได้จากการหลีกเลี่ยงต่อสถานการณ์ กิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้มาอย่างง่ายดายเพราะไม่เกิดความท้อแท้ความสารถแต่อย่างใด ส่วนใหญ่จะเลือกกิจกรรมที่ค่อนข้างยากและประเมินโดยรวมว่าจะสามารถประสบความสำเร็จในสิ่งเหล่านั้น มีบุคลิกภาพที่พึ่งพาตนเอง สามารถคิด กระทำหรือตัดสินใจได้โดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากคนอื่น ไม่เกิดการท้อถอยต่อสิ่งที่ตนได้ตั้งเป้าหมายไว้แม้ว่าจะต้องใช้เวลาอันนานเท่าใด ประกอบกับจะเลือกความยากของงานที่มีความเสี่ยงต่อความล้มเหลวน้อยที่สุด สำหรับบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มีความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงต่อความล้มเหลวเช่นเดียวกัน จะเลือกเฉพาะงานที่มีความเสี่ยงน้อยหรืองานที่ง่ายที่ค่อนข้างจะมั่นใจว่าจะไม่ล้มเหลวอย่างแน่นอน

จากทฤษฎีความต้องการ ของเมอร์เรย์ ได้อธิบายถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ คือ แรงจูงใจของมนุษย์ที่พยายามพัฒนาความรู้ความสามารถหรือการแสดงออกถึงศักยภาพของตนเองอย่างสูงสุด เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนเองตั้งไว้ได้

1.6 การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แอนเดอร์สัน (Anderson, 1941 อ้างถึงใน วิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัชต์, 2547, น.21) ได้เสนอวิธีการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ ดังนี้

1. การสังเกต ก่อนการสังเกตพฤติกรรมใดจะต้องแน่ใจถึงการกำหนดนิยามพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับคุณลักษณะที่จะวัดอย่างชัดเจนล่วงหน้า การสังเกตที่ดีจำเป็นต้องสังเกตในหลายสถานการณ์และสังเกตช่วงระยะเวลาที่นานพอ

2. การให้บุคคลรายงานด้วยตนเอง โดยทั่วไปแล้วแบบวัดชนิดนี้มักประกอบด้วยข้อคำถามหรือคำคุณศัพท์ กำหนดให้บุคคลแสดงความรู้สึกต่อข้อคำถามนั้นว่าเห็นด้วยหรือไม่ หรือให้ตอบคำถามเพื่อค้นหารอารมณ์ความรู้สึก หรือให้เลือกคำคุณศัพท์เพื่ออธิบายวัตถุ กิจกรรม หรือแนวคิดที่กำหนดไว้

แมคเคลแลนด์ (McClelland อ้างถึงใน สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2545, น.173-174) ได้ใช้วิธีการที่เรียกว่า เทคนิคการฉายออก (Projective Technique) ของเมอร์เรย์ ที่เรียกว่า แบบทดสอบที่มมาตึก แอพเพอเซ็ปชัน (Thematic Apperception Test) หรือที่เรียกย่อว่า ทีเอที (TAT) ซึ่งเป็นภาพชุด แต่ละภาพจะมีรูป

คนอยู่ในสถานการณ์ต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น ภาพหนึ่งมีเด็กผู้ชายถือไวโอลินนั่งอยู่ ผู้ทดลองจะแสดงภาพให้ผู้ถูกทดลอง และให้ตอบคำถาม 4 ต่อไปนี้

1. ภาพที่ท่านเห็นแสดงอะไรบ้าง ใครคือบุคคลที่ท่านเห็นในภาพ
2. ทำไมบุคคลนั้นจึงอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้น มีเหตุการณ์อะไรที่เกิดก่อนหน้านี
3. บุคคลที่ท่านเห็นในรูปกำลังคิดอะไรอยู่ หรือต้องการอะไร
4. ต่อไปจะเกิดอะไรขึ้น

การตอบคำถามสี่ข้อของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำจะแตกต่างกัน ในการตั้งจุดประสงค์ของงาน ความพยายามและความรับผิดชอบในการทำงานและผลงาน

ตุ้ย ชุมสาย (2508 อ้างถึงใน สุพจน์ สิ้นสูงศ์วัฒน์, 2527, น.31-32) ได้สรุปแนวทางการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 5 วิธี ดังนี้

1. วิธีการสังเกต การสังเกตเป็นรากฐานของวิทยาศาสตร์ทุกแขนงตั้งแต่ประสบการณ์ซับซ้อน เช่น พฤติกรรมของคนเป็นสิ่งที่สังเกตรวบรวมให้ได้เรื่องราวละเอียดถี่ถ้วนยาก เราต้องเลือกสังเกตเพียงปฏิบัติการอันใดอันหนึ่งเป็นคร่าว ๆ ไป

2. วิธีการทดสอบ การทดสอบประกอบด้วยข้อมูลต่าง ๆ หลายสิบข้อที่ผู้ทดสอบตั้งขึ้นโดยถือเอาปกติวิสัยของคนทั่ว ๆ ไป เป็นมาตรฐาน ซึ่งบางข้อเป็นคำถามเกี่ยวกับความกลัว ความวิตกกังวล ความนิยมในลัทธิ การเมือง หรือเศรษฐกิจ ความสนใจในสิ่งต่าง ๆ หรือปฏิบัติการที่คนทำอยู่เสมอ ๆ เมื่อตกอยู่ในสภาพนั้น ๆ เป็นต้น ผู้ถูกทดสอบต้องร่วมมือร่วมใจกับผู้ทดสอบในการตอบคำถามต่าง ๆ เพื่อให้การทดสอบได้ผลตามวัตถุประสงค์

3. การประมาณค่า โดยการเลือกลักษณะบุคลิกภาพที่เป็นเครื่องเชิดชูให้บุคลิกภาพเด่นสะดุดตา เช่น ความสงบเสถียร แล้วหลาย ๆ คนช่วยกันประมาณค่าว่าบุคลิกภาพของผู้ถูกประมาณค่าอันนั้นตกอยู่ในขั้นไหน คือ มีความสงบเสถียรมากน้อยเพียงใด

4. การวิเคราะห์ตนเอง คือ การประมาณค่าตนเอง แบบวิเคราะห์ตนเองจะเป็นคำถามแบบปรนัย จะเป็นประโยชน์ในการเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับบุคลิกของตน

5. การสัมภาษณ์ มีหลักการคล้าย ๆ กับการวิเคราะห์ตนเอง ต่างกันที่ว่าผู้สัมภาษณ์มาตั้งคำถามให้เราคิดตามเพื่อให้เราวิเคราะห์ตนเอง ผู้สัมภาษณ์เป็นผู้จัดบันทึกและประมาณค่าบุคลิกภาพของเขา ผู้ถูกสัมภาษณ์จะไม่ต้องรู้ว่าถูกสอบบุคลิกภาพ

ตามที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การวัดบุคลิกภาพทำได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับความเหมาะสมเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการจะวัด และสิ่งที่จะวัดหรือศึกษา

จากวิธีการวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสามารถทำได้โดยใช้การสังเกต การให้บุคคลรายงานด้วยตนเอง เทคนิคการฉายออก (Projective Technique) ที่เรียกว่าแบบทดสอบที่มาติก แอปเพอเซ็ปชัน (Thematic Apperception Test) หรือที่เรียกว่า ทีเอที (TAT), วิธีการทดสอบ การประมาณค่า และการสัมภาษณ์ ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าใช้การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ด้วยแบบวัดที่ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าแสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมากกว่าผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่า

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง

2.1 ความหมายของความคาดหวังและความคาดหวังของผู้ปกครอง

ความหมายของความคาดหวัง มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

ฟินน์ (Finn, 1962, p.390 อ้างถึงใน จำรูญ เทียมธรรม, 2546, น.39) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ว่า หมายถึง การประเมินค่าบุคคลหรือตนเองด้านจิตสำนึกหรือจิตใต้สำนึก และใช้ความคาดหมายนั้นมาเป็นแนวทางในการกำหนดพฤติกรรมที่จะมีต่อบุคคลที่ตนคาดหวังหรือต่อตนเองในลักษณะที่ตนคิดว่าถูกต้อง

มุกดา ศรียงค์ และคณะ (2560, น.202) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ว่า หมายถึง เป็นการรับรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความพยายามและผลการกระทำ นั่นคือ ถ้าบุคคลมีความพยายามสูง ผลการที่ออกมาย่อมดี

ราตรี พัฒนรังสรรค์ (2544, น.260) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ว่า หมายถึง การคาดการณ์ถึงโอกาสที่จะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์หรือการกระทำของตนเองในลักษณะที่ว่าใครทำอะไรก็ควรจะได้รับผลเช่นนั้น

สิทธิโชค วรานุสันติกุล (2546, น.161) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ว่า หมายถึง ความเชื่อของบุคคลที่บุคคลมีการรับรู้ว่าการกระทำอย่างหนึ่งของเขาควรจะไปสู่ผลกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง

สุรพล พยอมแย้ม (2548, น.70) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ว่า หมายถึง ความเชื่อหรือความเข้าใจของบุคคลเกี่ยวกับโอกาสของความเป็นไปได้ที่พยายามจะเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมาย

จากความหมายของคำว่าความคาดหวังดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความคาดหวัง หมายถึง ความมุ่งหวังของบุคคลที่ตั้งไว้สำหรับตนเองในอนาคต และต้องการจะทำให้สำเร็จ โดยบุคคลมีความเชื่อว่าการกระทำของบุคคลอย่างใดอย่างหนึ่งจะไปสู่ผลกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง นั่นคือ หากบุคคลทำงานอย่างเต็มความสามารถ ผลย่อมออกมาดี

สำหรับความหมายของความคาดหวังของผู้ปกครอง มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

จิตติมา เลิศจินดา (2547, น.7) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังของผู้ปกครองไว้ว่า หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ปกครองคาดหวังต่อตัวนักเรียนเกี่ยวกับทักษะความสามารถด้านการเรียน

จำรูญ เทียมธรรม (2546, น.6) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังของผู้ปกครองไว้ว่า หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับความคิดและการกระทำของผู้ปกครองที่มีต่อนักเรียน โดยต้องการให้นักเรียนตั้งใจและเอาใจใส่ในการเรียน มีความรับผิดชอบต่อการเรียนและการทำงาน มีผลการเรียนดี สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐได้ ต้องการให้นักเรียนศึกษาในระดับที่สูงขึ้น และประสบความสำเร็จในด้านการเรียนและมีอาชีพการงานที่ดีในอนาคต

มลิวลัย อัมรัตน์ (2558, น.4) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังของผู้ปกครองไว้ว่า หมายถึง การรับรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ปกครองคาดหวังต่อตัวนักศึกษาในด้านทักษะความสามารถทางการเรียน ความถนัด รวมทั้งผลการเรียนทางการศึกษาที่ตั้งไว้สำหรับนักศึกษาและต้องการให้นักศึกษาประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

วิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัตน์ (2547, น.10) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังของผู้ปกครองไว้ว่า หมายถึง การรับรู้ของนักศึกษาที่มีต่อความคิด ความรู้สึกของผู้ปกครองที่คาดหวังต่อตัวนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรม การเรียน ผลการเรียนทางการศึกษาที่ตั้งไว้สำหรับนักเรียน ความถนัดด้านวิทยาศาสตร์ งานศิลปะ ดนตรี ภาษาต่างประเทศ หรือคอมพิวเตอร์ และต้องการให้นักเรียนประสบความสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้

ฤทัยรัตน์ ชิตมงคล และเปรมฤดี บริบาล (2555, น.5) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังของผู้ปกครองไว้ว่า หมายถึง การรับรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ปกครองคาดหวังต่อตัวนักศึกษาเกี่ยวกับผลการเรียน เป้าหมายในอนาคต และการปฏิบัติตนทั้งด้านการเรียนและพฤติกรรมส่วนตัว

อดิเทพ ศรีสุอารักษ์ (2545, น.6) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังของผู้ปกครองไว้ว่า หมายถึง การรับรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ปกครองคาดหวังต่อตัวนักเรียนเกี่ยวกับทักษะด้านการเรียน และความถนัดด้านวิทยาศาสตร์ หรืองานศิลปะ หรือกีฬา หรือภาษาต่างประเทศ หรือคอมพิวเตอร์

จากความหมายของคำว่าความคาดหวังของผู้ปกครองดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้ปกครองคาดหวังต่อตัวนักศึกษาในด้านการเรียน พฤติกรรม และความถนัด รวมไปถึงเป้าหมายในอนาคตที่ตั้งไว้สำหรับตัวนักศึกษาและต้องการให้นักศึกษาทำได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวัง

แนวคิดและทฤษฎีทางจิตวิทยา ที่มีความเกี่ยวข้องและสามารถนำมาอธิบายความคาดหวังได้ ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้นำแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ มาอธิบายความคาดหวัง ดังนี้

2.2.1 ทฤษฎีความคาดหวัง ของวิกเตอร์ วรูม

วิกเตอร์ วรูม (Victor H. Vroom, 1982 อ้างถึงใน สุรพล พยอมแย้ม, 2548, น.68) แนวความคิดของทฤษฎีนี้เป็นการระบุพฤติกรรมในรูปเป้าหมายบุคคล โดยอธิบายถึงการเลือกและความคาดหวังในผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ทั้งนี้แต่ละคนต้องรู้ว่าตนเองต้องการได้รับสิ่งใดจากการกระทำนั้น จุดเริ่มต้นของทฤษฎีนี้มาจากแนวความคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเลือกและผลประโยชน์ตามหลักการทางทฤษฎีด้านเศรษฐศาสตร์ โดยมีเป้าหมายเบื้องต้นในการทำงานองค์กรต่าง ๆ ซึ่งต่อมาทฤษฎีตามแนวคิดของวรูม ได้รับความนิยมในการนำมาศึกษามหาวิจัยเกี่ยวกับการจูงใจอย่างกว้างขวาง

เนื่องจากทฤษฎีกลุ่มนี้เน้นความสำคัญขององค์ประกอบ 3 ประการ ในการเลือกกระทำ พฤติกรรมของบุคคล ได้แก่ การรับรู้คุณค่าแห่งการกระทำนั้น (Valence) ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลลัพธ์ (Instrumentality) และความคาดหวังที่ตั้งไว้ (Expectancy) ดังนั้นจึงมีชื่อเรียกอีกอย่างว่า ทฤษฎีวีไออี (VIE) รายละเอียดแต่ละองค์ประกอบมีดังนี้ (Cherrington, 1994 อ้างถึงใน สุรพล พยอมแย้ม, 2548, น.69)

การรับรู้คุณค่าแห่งการกระทำนั้น (Valence : V) หมายถึง ความเข้าใจของบุคคลเกี่ยวกับคุณค่าหรือผลตอบแทนที่ได้จากการกระทำนั้น (Victor H. Vroom, 1982 อ้างถึงใน สุรพล พยอมแย้ม, 2548, น.69)

ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลลัพธ์ (Instrumentality : I) หมายถึง ความเชื่อหรือความเข้าใจต่อความเป็นไปได้ที่ผลจากการกระทำขั้นแรก จะส่งผลให้ได้รับความสำเร็จในขั้นต่อไป (อันเป็นขั้นที่รางวัลหรือเป็นเป้าหมายที่แท้จริง) (Victor H. Vroom, 1982 อ้างถึงใน สุรพล พยอมแย้ม, 2548, น.69)

ความคาดหวัง (Expectancy : E) หมายถึง ความเชื่อหรือความเข้าใจของบุคคลเกี่ยวกับโอกาสของความเป็นไปได้ที่ความพยายามในการกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมาย (Victor H. Vroom, 1982 อ้างถึงใน สุรพล พยอมแย้ม, 2548, น.70)

จากหลักการข้างต้น วรูม เสนอว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลลัพธ์ และการรับรู้คุณค่าแห่งการกระทำ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติ ทั้งนี้

วรูม ได้นำเสนอหลักการนี้ในรูปแบบของสมการ คือ (Victor H. Vroom, 1982 อ้างถึงใน สุรพล พยอมแย้ม, 2548, น.70)

$$M = V \times I \times E$$

โดยที่	M	แทน แรงจูงใจ
	V	แทน การรับรู้คุณค่า
	I	แทน ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลลัพธ์
	E	แทน ความคาดหวัง

จากทฤษฎีทฤษฎีความคาดหวัง ของวิกเตอร์ วรูม ได้อธิบายถึง ความคาดหวัง คือ ความเชื่อ หรือ ความเข้าใจของบุคคลเกี่ยวกับความเป็นได้ของการพยายามในการกระทำ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จตามเป้าหมาย โดยบุคคลต้องรู้ว่าตนเองต้องการได้รับสิ่งใดจากการกระทำนั้น และความพยายามในการกระทำกับผลลัพธ์ควรสัมพันธ์กัน เช่น หากบุคคลมีความพยายามอย่างหนักในการเรียน ผลลัพธ์ที่ได้ควรเป็นค่าชมและเกรดที่ดี เป็นต้น

2.2.2 ทฤษฎีความคาดหวัง ของเอ็ดเวิร์ดและแอทคินสัน

เอ็ดเวิร์ดและแอทคินสัน (Edward and Atkinson อ้างถึงใน Slavan, 1994, p.357 อ้างถึงใน วรณิ ลิ้มอักษร, 2551, น.128) เป็นทฤษฎีที่พัฒนามาจากความเชื่อที่ว่า การที่บุคคลที่มีแรงจูงใจในการทำงานให้สำเร็จขึ้นอยู่กับความคาดหวังต่อรางวัลที่จะได้เป็นผลตอบแทน ซึ่งอาจเขียนสูตรได้ดังนี้

$$M = P \times I$$

M	คือ แรงจูงใจ หรือ Motive
P	คือ ความเป็นไปได้ของความสำเร็จที่บุคคลรับรู้ หรือ Perceived probability of success
I	คือ คุณค่าของสิ่งล่อใจที่เป็นผลตอบแทนจากความสำเร็จ หรือ Incentive value of success

นั่นคือ บุคคลจะมีแรงจูงใจในการเรียนหรือการทำงานเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ 2 ประการ คือ การรับรู้หรือการประเมินตนเองของบุคคลว่า เมื่อเขาจะทำการหนึ่งสิ่งใด มีความเป็นไปได้หรือมีโอกาสประสบความสำเร็จในสิ่งที่ทำนั้นหรือไม่ มากน้อยเพียงใด กับคุณค่าของสิ่งล่อใจที่บุคคลจะได้รับเป็นผลตอบแทนจากการทำนั้น ๆ เช่น เมื่อผู้เรียนที่พิจารณาว่า ถ้าตนเองมีความพยายามก็จะมีความเป็นไปได้สูงที่จะได้รับปริญญาเกียรตินิยมจากการเรียน และเขาเป็นบุคคลที่เห็นคุณค่าของปริญญาเกียรตินิยมว่ามีความสำคัญสำหรับเขาสูงมาก ก็จะส่งผลให้เขาทุ่มเทกำลังความสามารถ พยายามเรียนอย่างเต็มที่ หรือมีแรงจูงใจในการเรียนสูง ผลการเรียนก็ออกมาดี แต่ถ้าบุคคลใดเห็นแต่คุณค่าของสิ่งล่อใจ และคิดว่า เป็นไปได้น้อย หรือเป็นไปได้ที่เขาจะทำการนั้นสำเร็จ หรือบุคคลใดที่ใช้ความพยายามเพียงเล็กน้อยก็สามารถทำงานได้สำเร็จ (มีความเป็นไปได้สูงมากที่จะทำงานได้สำเร็จ) ความสำเร็จที่ได้มาโดยง่ายก็จะทำให้บุคคลไม่เห็นคุณค่าของสิ่งล่อใจที่ได้เป็นผลตอบแทน สภาพการณ์ที่บุคคลรับรู้ความเป็นไปได้ของความสำเร็จ

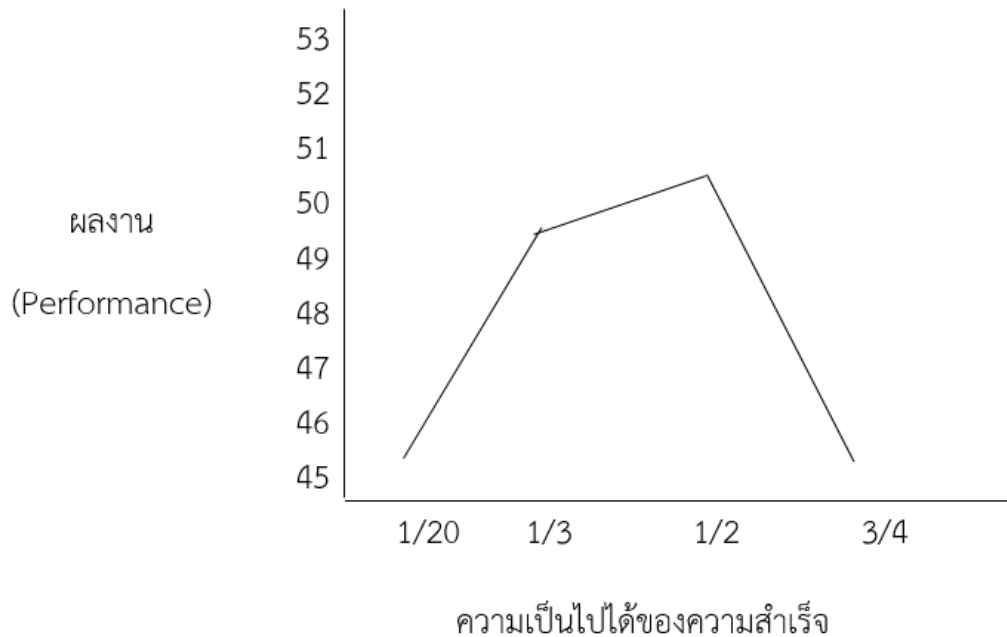
ในการเรียน หรือการเรียนที่สูง หรือต่ำจนเกินไป จะเป็นอุปสรรคต่อการเกิดแรงจูงใจเป็นอันมาก จะทำให้บุคคลท้อแท้หมดกำลังใจ หรือไม่ได้ตั้งใจทำงานให้เต็มกำลังความสามารถได้

การทดลองของแอทคินสัน

แอทคินสันทำการทดลองกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ในวิทยาลัย โดยมอบหมายงานให้ทำงานกลุ่ม กลุ่มละ 20 คนพร้อมแจ้งเงื่อนไขในการทำงานแตกต่างกัน ดังนี้

- แจกแก่นักศึกษากลุ่มที่ 1 ว่า ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดในกลุ่มเท่านั้นที่จะได้รับรางวัลจากการทำงาน (มีความเป็นไปได้ที่นักศึกษาแต่ละคนจะได้รับรางวัล 1/20)
- แจกแก่นักศึกษากลุ่มที่ 2 ว่า ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด 5 คนแรกเท่านั้นจะได้รับรางวัลจากการทำงาน (มีความเป็นไปได้ที่นักศึกษาแต่ละคนจะได้รับรางวัล 5/20 หรือ 1/4)
- แจกแก่นักศึกษากลุ่มที่ 3 ว่า ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด 10 คนแรกเท่านั้นที่จะได้รับรางวัลจากการทำงาน (มีความเป็นไปได้ที่นักศึกษาแต่ละคนจะได้รับรางวัล 10/20 หรือ 1/2)
- แจกแก่นักศึกษากลุ่มที่ 4 ว่า ผู้ที่ได้คะแนนสูงสุด 15 คนแรกเท่านั้นที่จะได้รับรางวัลจากการทำงาน (มีความเป็นไปได้ที่นักศึกษาแต่ละคนจะได้รับรางวัล 15/20 หรือ 3/4)

ผลการทดลองแสดงด้วยกราฟ ดังนี้ (Edward and Atkinson อ้างถึงใน Slavan, 1994, p.358 อ้างถึงใน วรณี ลิ้มอักษร, 2551, น.129)

ภาพที่ 2 กราฟแสดงผลการทดลอง (Edward and Atkinson อ้างถึงใน Slavan, 1994, p.358 อ้างถึงใน วรณี ลิ้มอักษร, 2551, น.129)

ผลการทดลองจากกราฟ ได้แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จในงานของนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม โดยประสิทธิภาพสูงสุดของงานเป็นผลงานของนักศึกษาที่รับรู้ความเป็นไปได้ของความสำเร็จระดับกลาง (1/2) ประสิทธิภาพของงานที่ต่ำ เป็นผลงานของนักศึกษาที่รับรู้ความเป็นไปได้ของความสำเร็จต่ำจนเกินไป (1/20) และสูงจนเกินไป (3/4) (Edward and Atkinson อ้างถึงใน Slavan, 1994, p.358 อ้างถึงใน วรณี ลิ้มอักษร, 2551, น.129)

จากทฤษฎีความคาดหวัง ของเอ็ดเวิร์ดและแอทคินสัน คือ แรงจูงใจในการทำงานให้สำเร็จขึ้นอยู่กับปัจจัย 2 ประการ คือ 1) การรับรู้หรือการประเมินตนเองของบุคคล และ 2) คุณค่าของรางวัลที่บุคคลจะได้รับเป็นผลตอบแทนจากการทำงานนั้น เมื่อบุคคลเห็นว่าเขามีความสามารถ และเห็นคุณค่าของการกระทำนั้นก็ส่งผลให้เขามีความพยายามและมีแรงจูงใจที่จะกระทำสูง หากเขาไม่เห็นว่าตนเองมีความสามารถ หรือไม่เห็นคุณค่าของการกระทำ ก็ส่งผลให้เขาไม่มีแรงจูงใจในการกระทำ

2.3 การวัดความคาดหวังของผู้ปกครอง

จำรูญ เทียมธรรม (2546, น.62-63) วัดความคาดหวังของผู้ปกครองด้วยแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นเอง ซึ่งใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 4 ระดับ คือ จริงจริงค่อนข้างมาก จริงค่อนข้างน้อย ไม่จริง หาค่าจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วเทียบโดยใช้ t-test และเลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 4.214-10.591 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .856 โดยแบบสอบถามมีทั้งหมดจำนวน 15 ข้อ

วิรัช กุลเพ็ทวิรัตน์ (2547, น.51) วัดความคาดหวังของผู้ปกครองด้วยแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นเอง ซึ่งใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด หาค่าจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วเทียบโดยใช้ t-test และเลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 3.760-8.660 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .842 โดยแบบสอบถามมีทั้งหมดจำนวน 10 ข้อ

อดิเทพ ศรีสุอารักษ์ (2545, น.32) วัดความคาดหวังของผู้ปกครองด้วยแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นเอง ซึ่งใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2, และ 3 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย จริงน้อยที่สุด หาค่าจำแนกรายข้อโดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วเทียบโดยใช้ t-test และเลือกข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป แบบสอบถามมีค่าอำนาจจำแนกรายข้ออยู่ระหว่าง 1.93 – 5.64 และมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .739 โดยแบบสอบถามมีทั้งหมดจำนวน 12 ข้อ (อดิเทพ ศรีสุอารักษ์, 2545, น.82)

จากวิธีการวัดความคาดหวังของผู้ปกครองข้างต้น พบว่า นักวิจัยวัดความคาดหวังของผู้ปกครองโดยใช้แบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงวัดความคาดหวังของผู้ปกครองด้วยแบบวัดของจำรูญ เทียมธรรม (2546) จำนวน 15 ข้อ โดยนำข้อคำถามมาปรับปรุงเพื่อให้ตรงกับกลุ่มตัวอย่าง และปรับการวัดให้มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และไม่จริง ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าแสดงว่ามีความคาดหวังของผู้ปกครองมากกว่าผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่า เนื่องจากแบบวัดดังกล่าวมีค่าความเชื่อมั่นค่อนข้างสูง ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงเลือกใช้แบบวัดนี้

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง

3.1 ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเอง

ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเอง มีผู้ให้ความหมายไว้ดังนี้

อัลเบิร์ต แบนดูรา (Albert Bandura, 1986 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาค, 2556, น.57) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเองไว้ว่า หมายถึง การที่บุคคลตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของตนเอง ที่จะจัดการและดำเนินการกระทำพฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

บอลด์วิน (Baldwin, 1998, p.732 อ้างถึงใน ศิรินาฏ จำปาทอง, 2558, น.6-7) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเองไว้ว่า หมายถึง ความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับความสามารถในการกระทำพฤติกรรมเฉพาะอย่างเป็นความสามารถในการตัดสินใจหรือจัดการกับพฤติกรรมเกี่ยวกับความพยายาม ความอดทน ซึ่งความเชื่อนี้จะส่งผลในระยะยาว

ชูลซ์ และชูลซ์ (Schultz & Schultz, 1998, p.397 อ้างถึงใน เกรียงสุข เฟื่องฟูพงศ์, 2554, น.10) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเองไว้ว่า หมายถึง เป็นการรับรู้ของตนเองเป็นความรู้สึกของบุคคลว่าเขามีศักยภาพเพียงพอ ละมีความสามารถที่จะแก้ปัญหาในชีวิตของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ถวิล ธาราโภชน และศรีณีย์ ดำริสุข (2543, น.142) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเองไว้ว่า หมายถึง ความเชื่อในความสามารถของตนที่จะปฏิบัติงานต่าง ๆ ในสถานการณ์ที่กำหนด ซึ่งจะส่งผลให้เกิดพลังพยายามพากเพียร มุมานะ การแสดงออกซึ่งความสนใจ เพื่อจะกระทำงานที่บุคคลได้เลือกสรรแล้วให้บรรลุเป้าหมาย

ม.ร.ว.สมพร สุทัศนีย์ (2547, น.132) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเองไว้ว่า หมายถึง การตัดสินใจความสามารถของตนเองที่จะแสดงพฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมาย การรับรู้ความสามารถของตนเองทำให้บุคคลสามารถเลือกทำสิ่งต่าง ๆ ได้ว่าจะเลือกทำอะไร ใช้พลังในการทำเท่าไร หากไม่สำเร็จจะใช้เผชิญความผิดหวังเท่าไร

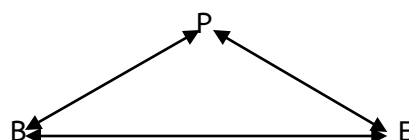
มุกขรินทร์ จิตหลัง (2558, น.4) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ความสามารถของตนเองไว้ว่า หมายถึง ความเชื่อในตนเองว่าจะสามารถจัดการปฏิบัติงานต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพและการประเมินความสามารถของตนเองที่จะแสดงพฤติกรรมหรือการกระทำอย่างแท้จริง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนเองวางไว้

จากความหมายของคำว่า การรับรู้ความสามารถของตนดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง หมายถึง ความเชื่อของบุคคลที่มีต่อตนเองว่าจะสามารถจัดการงานต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ และเป็นการประเมินความสามารถของตนเองในการแสดงพฤติกรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้

3.2 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเอง

แนวคิดและทฤษฎีทางจิตวิทยา ที่มีความเกี่ยวข้องและสามารถนำมาอธิบายการรับรู้ความสามารถของตนเองได้ ซึ่งในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้นำทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมมาอธิบายการรับรู้ความสามารถของตนเอง

ตามแนวคิดพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura, 1989 อ้างถึงใน สมโภชน เอี่ยมสุภาษิต, 2556, น.48) แบนดูรา มีความเชื่อว่าพฤติกรรมของคนเรานั้น ไม่ได้เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงไปเนื่องจากปัจจัยทางสภาพแวดล้อม แต่เพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องมีปัจจัยส่วนบุคคล (ปัญญา ชีวภาพ และสิ่งภายในอื่น ๆ) ร่วมด้วย และการร่วมของปัจจัยส่วนบุคคลนั้นจะต้องร่วมกันในลักษณะที่กำหนดซึ่งกันและกัน (Reciprocal Determinism) กับปัจจัยทางด้านพฤติกรรมและสภาพแวดล้อม ซึ่งอาจจะเขียนได้ดังภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 3 เป็นการแสดงการกำหนดซึ่งกันและกันของปัจจัยทางพฤติกรรม (B) สภาพแวดล้อม (E) และส่วนบุคคล (P) ซึ่งได้แก่ ปัญญา ชีวภาพ และสิ่งภายในอื่น ๆ ที่มีผลต่อการเรียนรู้และการกระทำ (Bandura, 1989 อ้างถึงใน สมโภชน เอี่ยมสุภาษิต, 2556, น.48)

การที่ปัจจัยทั้ง 3 ทำหน้าที่กำหนดซึ่งกันและกันนั้น ก็ได้หมายความว่าทั้งสามปัจจัยนั้น จะมีอิทธิพลในการกำหนดซึ่งกันและกันอย่างเท่าเทียม บางปัจจัยอาจมีอิทธิพลมากกว่าอีกบางปัจจัย และอิทธิพลของทั้ง 3 นั้น ไม่ได้เกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน หากแต่ต้องอาศัยเวลาในการที่ปัจจัยใดปัจจัยหนึ่งจะมีผลต่อการกำหนดปัจจัยอื่น ๆ (Bandura, 1989 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2556, น.49)

เพื่อให้เข้าใจได้ชัดเจนขึ้นจะขอพิจารณาปัจจัยที่กำหนดซึ่งกันและกันที่ละคู่ คู่แรกระหว่าง $P \longleftrightarrow B$ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิด ความรู้สึก และการกระทำ ความคาดหวัง ความเชื่อ การรับรู้เกี่ยวกับตนเอง เป้าหมาย และความตั้งใจ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวกำหนดลักษณะและทิศทางของพฤติกรรม สิ่งที่บุคคลคิด เชื่อ และรู้สึก จะกำหนดว่าบุคคลจะแสดงพฤติกรรมเช่นใด ในขณะเดียวกัน การกระทำของบุคคลก็จะเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดลักษณะการคิด และการสนองตอบทางอารมณ์ของเขาลักษณะของร่างกายและระบบการรับรู้และระบบประสาทมีผลต่อพฤติกรรม และศักยภาพของบุคคล เช่นเดียวกับระบบการรับรู้และโครงสร้างของสมองก็ปรับเปลี่ยนได้โดยประสบการณ์ทางพฤติกรรมเช่นกัน (Greenough et al., 1987 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2556, น.49)

การกำหนดซึ่งกันและกันของ $E \longleftrightarrow P$ เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของบุคคล และสภาพแวดล้อม ความคาดหวัง ความเชื่อ อารมณ์ และความสามารถทางปัญญาของบุคคลนั้นจะพัฒนาและเปลี่ยนแปลง โดยอิทธิพลทางสังคม ที่ให้ข้อมูลและกระตุ้นการสนองตอบทางอารมณ์โดยการผ่านตัวแบบ การสอน และการชักจูงทางสังคม ขณะเดียวกันบุคคลจะกระตุ้นปฏิกิริยาสนองตอบที่แตกต่างกัน จากสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เขาอาศัยอยู่ จากลักษณะทางกายภาพของเขา เช่น อายุ ขนาดของร่างกาย เชื้อชาติ เพศ และความน่าสนใจของร่างกาย ที่ค่อนข้างจะแยกออกจากสิ่งที่เขาพูดและกระทำ นอกจากนี้ การสนองตอบนั้นยังขึ้นอยู่กับบทบาทและสถานภาพทางสังคมของเขาอีกด้วย เช่น เด็กที่ถูกมองว่าเป็นเด็กก้าวร้าวจะกระตุ้นให้เพื่อนมีปฏิกิริยาสนองตอบที่แตกต่างไปจากเด็กที่ถูกมองว่าไม่กล้าแสดงออก เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่า สถานภาพทางสังคมของเขาและลักษณะที่ปรากฏนั้น สามารถมีผลต่อสภาพแวดล้อมทางสังคมก่อนที่เขาจะพูดหรือกระทำสิ่งใดนั่นเอง

การกำหนดซึ่งกันและกันของ $B \longleftrightarrow E$ เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรม และสภาพแวดล้อมในชีวิตประจำวันของคนเรา พฤติกรรมเปลี่ยนเงื่อนไขสภาพแวดล้อม ในขณะเดียวกันเงื่อนไขของสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปนั้น ก็ทำให้พฤติกรรมถูกเปลี่ยนไปด้วยสภาพแวดล้อมจะไม่มีอิทธิพลใด ๆ ต่อบุคคล จนกว่าจะมีพฤติกรรมบางอย่างเกิดขึ้น เช่น ครูผู้สอนจะไม่มีอิทธิพลต่อเด็ก จนกว่าเด็กจะเข้าเรียน ผู้ปกครองจะไม่ชมเด็กถ้าเด็กยังไม่แสดงพฤติกรรมที่จะให้ชม เป็นต้น เนื่องจากทั้งพฤติกรรม และสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อกันและกัน ดังนั้นบุคคลจึงเป็นทั้งผู้ก่อให้เกิดและเป็นทั้งผลผลิตของสภาพแวดล้อม การมีผลซึ่งกันและกันนี้ ทำให้เกิดการเปลี่ยนมุมมองของกระบวนการถ่ายทอดทางสังคม จากเดิม ซึ่งมองว่าผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อเด็กเช่นใดมาเป็นทั้งผู้ปกครองและเด็กมีอิทธิพลต่อกันและกันเช่นใดแทน

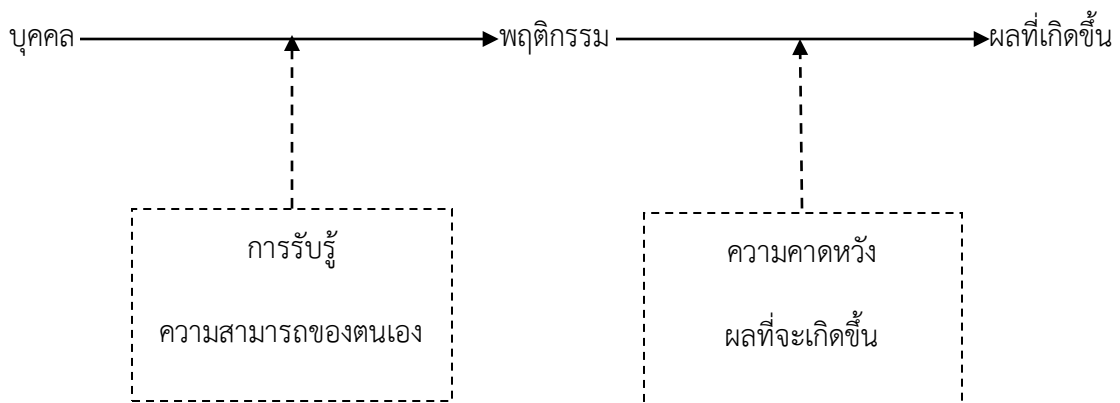
การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy)

งานของ แบนดูรา ที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเองนั้น ในระยะแรกแบนดูราเสนอแนวคิดของความคาดหวังความสามารถของตนเอง (Efficacy Expectation) โดยให้ความหมายว่า เป็นความคาดหวังที่เกี่ยวกับความสามารถของตน ในลักษณะที่เฉพาะเจาะจง และความคาดหวังนี้เป็นตัวกำหนดการแสดงออกของพฤติกรรม (Bandura, 1977 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2556, น.57) และต่อมาแบนดูรา (Bandura, 1986 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2556, น.57) ได้ใช้คำว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง (Perceived Self-Efficacy) โดยให้คำจำกัดความว่า เป็นการที่บุคคลตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของตนเองที่จะจัดการและดำเนินการกระทำพฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยที่

แบนดูรานั้น ไม่ได้กล่าวถึงคำว่าความคาดหวังอีกเลย ดังนั้นผู้เขียนจึงคาดคะเนว่า แบนดูรา ได้เอาคำว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองมาใช้แทนคำว่าความคาดหวังความสามารถของตนเอง ผู้เขียนจึงขอใช้คำว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง แทนคำว่าความคาดหวังความสามารถของตนเองในงานเก่า ๆ ของแบนดูรา ที่ผู้เขียนนำมาอ้างอิงด้วย (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาชิต, 2556, น.57)

แบนดูรา มีความเชื่อว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองนั้น มีผลต่อการกระทำของบุคคล บุคคล 2 คนอาจมีความสามารถไม่ต่างกัน แต่อาจแสดงออกในคุณภาพที่ต่างกันได้ ถ้าพบว่าคน 2 คนนี้มีการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกัน ในคน ๆ เดียวก็เช่นกัน ถ้าการรับรู้ความสามารถของตนเองในแต่ละสภาพการณ์แตกต่างกัน ก็อาจจะแสดงพฤติกรรมออกมาได้แตกต่างกันเช่นกัน แบนดูราเห็นว่าความสามารถของคนเราไม่ตายตัว หากแต่ยืดหยุ่นได้ตามสภาพการณ์ ดังนั้น สิ่งที่จะกำหนดประสิทธิภาพของการแสดงออก จึงขึ้นอยู่กับ การรับรู้ความสามารถของตนเองในสภาพการณ์นั้น ๆ นั่นเอง นั่นคือ ถ้าเรามีการรับรู้ว่ามี ความสามารถ เราก็จะแสดงออกถึงความสามารถนั้นออกมา คนที่รับรู้ว่ามีความสามารถจะมีความอดทน อุทสาหะ ไม่ท้อถอย และจะประสบความสำเร็จในที่สุด (Evans, 1989 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาชิต, 2556, น.57-58)

มักมีคำถามว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองนั้น เกี่ยวข้องหรือแตกต่างอย่างไรกับความคาดหวังผลที่จะเกิดขึ้น (Outcome Expectation) เพื่อให้เข้าใจและชัดเจน แบนดูรา ได้เสนอภาพแสดง ความแตกต่างระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง และความคาดหวังผลที่จะเกิดขึ้น ดังภาพที่ 4 (Bandura, 1977 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาชิต, 2556, น.58)

ภาพที่ 4 แสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับความคาดหวังผลที่จะเกิดขึ้น (Bandura, 1977 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาชิต, 2556, น.58)

การรับรู้ความสามารถของตนเอง เป็นการตัดสินใจความสามารถของตนเองว่าจะสามารถทำงานได้ในระดับใด ในขณะที่ความคาดหวังเกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้นนั้นเป็นการตัดสินใจว่าผลกรรมใดจะเกิดขึ้นจากการกระทำพฤติกรรมดังกล่าว เช่น นักกีฬาที่มีความเชื่อว่า เขากระโดดได้สูงถึง 6 ฟุต ความเชื่อดังกล่าวเป็นการตัดสินใจความสามารถของตนเอง การได้รับการยอมรับจากสังคม การได้รับรางวัล การพึงพอใจในตนเองที่กระโดดได้สูงถึง 6 ฟุต เป็นความคาดหวังผลที่จะเกิดขึ้น แต่จะต้องระวังความเข้าใจผิดเกี่ยวกับความหมายของคำว่าผลที่เกิดขึ้น ผลที่เกิดขึ้นในที่นี้จะหมายถึงผลกรรมของการกระทำพฤติกรรมเท่านั้น ไม่ได้หมายถึงผลที่แสดงถึงการกระทำพฤติกรรม เพราะว่าผลที่แสดงการกระทำพฤติกรรมนั้นจะพิจารณาว่าพฤติกรรมนั้นสามารถทำได้ตามการตัดสินใจความสามารถของตนเองหรือไม่ นั่นคือจะกระโดดได้สูงถึง 6 ฟุต

หรือไม่ ซึ่งการจะกระโดดได้สูงถึง 6 ฟุตหรือไม่นั้น มิใช่เป็นการคาดหวังผลที่จะเกิดขึ้น ซึ่งมุ่งที่ผลกรรมที่จะได้จากการกระทำพฤติกรรมดังกล่าว (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2556, น.58)

การรับรู้ความสามารถของตนเอง และความคาดหวังผลที่จะเกิดขึ้นนั้นมีความสัมพันธ์กันมากโดยที่ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองนี้ มีผลต่อการตัดสินใจ ที่จะกระทำพฤติกรรมของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งจะเห็นได้จากภาพที่ 5

		ความคาดหวังเกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้น	
		สูง	ต่ำ
การรับรู้ ความสามารถของตนเอง	สูง	มีแนวโน้มที่จะทำ แน่นอน	มีแนวโน้มที่จะ ไม่ทำ
	ต่ำ	มีแนวโน้มที่จะ ไม่ทำ	มีแนวโน้มที่จะ ไม่ทำแน่นอน

ภาพที่ 5 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง และความคาดหวังเกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้น (Bandura, 1978 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2556, น.59)

จากภาพดังกล่าว จะเห็นว่าหากบุคคลมีการรับรู้ความสามารถของตนเอง และความคาดหวังเกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้นสูง บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมอย่างแน่นอน แต่ถ้ามีเพียงด้านใดสูงหรือต่ำ บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะไม่แสดงพฤติกรรม

จากทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ของแบนดูราข้างต้น ได้อธิบายถึง การรับรู้ความสามารถของตนเอง คือ การที่บุคคลตัดสินใจเกี่ยวกับความสามารถของตนเองว่าจะสามารถทำงานได้ในระดับใด และมีความคาดหวังเกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้น ซึ่งการรับรู้ความสามารถของตนเองกับความคาดหวังต่อผลลัพธ์มีความสัมพันธ์กัน โดยหากบุคคลมีการรับรู้ความสามารถของตนเอง และความคาดหวังเกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้นสูง บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรมอย่างแน่นอน แต่ถ้ามีเพียงด้านใดสูงหรือต่ำ บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะไม่แสดงพฤติกรรม และหากบุคคลมีการรับรู้ความสามารถของตนเองและมีความคาดหวังเกี่ยวกับผลที่จะเกิดขึ้นต่ำ บุคคลนั้นก็จะมีแนวโน้มที่จะไม่ทำพฤติกรรมแน่นอน

3.3 การวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง

มุกขรินทร์ จิตหลัง (2558, น.4) วัดการรับรู้ความสามารถของตนเองด้วยแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .960 (มุกขรินทร์ จิตหลัง, 2558, น.78) โดยแบบสอบถามมีทั้งหมดจำนวน 18 ข้อ

ศิรินาฏ จำปาทอง (2558, น.59-60) วัดการรับรู้ความสามารถของตนเองด้วยแบบสอบถามของปรัชญา ลิ้มสุวัฒน์ (2543 อ้างถึงใน ศิรินาฏ จำปาทอง, 2558, น.59) ซึ่งใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .744 โดยแบบสอบถามมีทั้งหมดจำนวน 10 ข้อ

จากวิธีการวัดการรับรู้ความสามารถของตนเองข้างต้น พบว่า นักวิจัยวัดการรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงวัดการ

รับรู้ความสามารถของตนเองด้วยแบบสอบถามของมุกชินทร์ จิตหลัง (2558) จำนวน 18 ข้อ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ คือ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย ไม่จริง ผู้ที่ได้คะแนนสูงกว่าแสดงว่ามีการรับรู้ความสามารถของตนเองมากกว่าผู้ที่ได้คะแนนน้อยกว่า เนื่องจากแบบวัดดังกล่าวมีความเชื่อมั่นค่อนข้างสูง ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงเลือกใช้แบบวัดนี้

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

4.1 เพศกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ณัฐสิมา แวงชัยภูมิ (2557) ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 380 คน พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

มลิวลัย อัมรัตน์ (2558) ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้คือ นักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 86 คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าเพศชาย

วรรณตรี ผาสุกใจ (2556) ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้คือ นักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 118 คน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนข้างต้น ยังไม่สามารถสรุปได้ว่า เพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกันหรือไม่แตกต่างกัน แต่ผู้ศึกษาคาดว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน เนื่องจากเพศชายและเพศหญิงมีบทบาทหน้าที่ทางสังคมที่แตกต่างกัน และมีลักษณะนิสัยทางการเรียนที่แตกต่างกัน อาจเป็นผลให้เพศชายและเพศหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงตั้งสมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้ว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน

4.2 ระดับชั้นปีกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ณัฐสิมา แวงชัยภูมิ (2557) ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 380 คน พบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน

มลิวลัย อัมรัตน์ (2558) ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้คือ นักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 86 คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3

วรรณตรี ผาสุกใจ (2556) ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้คือ นักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 118 คน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นปีกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนข้างต้น ยังไม่สามารถสรุปได้ว่า ระดับชั้นปีต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกันหรือไม่แตกต่างกัน แต่ผู้ศึกษาคาดว่า นักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน เนื่องจากการเรียนการสอนในแต่ละชั้นปีมีความยากง่าย และความกดดันที่ต่างกัน อาจเป็นผลให้นักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงตั้งสมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้ว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน

4.3 ความคาดหวังของผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

จิตติมา เลิศจินดา (2547) ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดตะกล้า เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดตะกล้า เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำนวน 220 คน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จำรูญ เทียมธรรม (2546) ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 322 คน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยด้านความคาดหวังของผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความคาดหวังของผู้ปกครอง ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

มลิวลัย อัมรัตน์ (2558) ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้คือ นักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 86 คน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .713

อดิเทพ ศรีสุอารักษ์ (2545) ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวิจิตรวิทยา เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จำนวน 142 คน ผลการศึกษา พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนข้างต้น ยังไม่สามารถสรุปได้ว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกันหรือไม่แตกต่างกัน แต่ผู้ศึกษาคาดว่า นักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน เนื่องจากนักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองที่ต่างกันย่อมมีพฤติกรรมแสดงออกทางการเรียนที่ต่างกัน อาจเป็นผลให้นักศึกษาที่มีระดับความคาดหวัง

ของผู้ปกครองต่างก็มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงตั้งสมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้ว่า นักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่างก็มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน

4.4 การรับรู้ความสามารถของตนเองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

จิราภรณ์ กุณสิทธิ์ (2541) ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ด้วยตัวแปรด้านการกำกับตนเองในการเรียน การรับรู้ความสามารถของตนเองทางคณิตศาสตร์ ทักษะคิดต่อวิชาคณิตศาสตร์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 397 คน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองทางคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .452

ศิรินาฏ จำปาทอง (2558) ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบางกะปิ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบางกะปิ ภาคเรียนที่ 1 จำนวน 317 คน ผลการศึกษาค้นคว้า พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบางกะปิ มีการรับรู้ความสามารถของตนเองอยู่ในระดับสูง และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูง และการรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนั้น ผู้ศึกษาค้นคว้าจึงนำมาใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในการเขียนสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาคความคาดหวังของผู้ปกครอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้า ได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ระดับปริญญาตรี ในปีการศึกษา 2561 ของมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 7,545 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนและประมวลผล, 2561) รายละเอียดแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนประชากร จำแนกตามคณะ และเพศ

คณะ	เพศชาย	เพศหญิง	รวม(คน)
1. บริหารธุรกิจ	625	1,709	2,334
2. นิติศาสตร์	46	54	100
3. นิเทศศาสตร์	362	281	643
4. วิศวกรรมศาสตร์	975	108	1,083
5. สถาปัตยกรรมศาสตร์	191	169	360
6. ศิลปะศาสตร์	296	713	1,009
7. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	75	19	94
8. จิตวิทยา	35	77	112
9. โครงการหลักสูตรบริหารธุรกิจ (หลักสูตรนานาชาติ)	64	35	99
10. สถาบันพัฒนาการบุคลากรการบิน	266	742	1,008
11. วิทยาศาสตร์การกีฬา	347	101	448
12. พยาบาลศาสตร์	14	241	255
รวม	3,296	4,249	7,545

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 367 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และ

มอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน ฉัฐวิวัฒน์ สิทธิศิริอรุณ และเปี่ยมสุข พุงกาวิ, 2555, น.116) และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยใช้เพศเป็นชั้นภูมิสัดส่วน ของประชากรแต่ละชั้นภูมิ ผู้ศึกษาค้นคว้ากำหนด จำนวนตัวอย่างของแต่ละชั้นภูมิโดยคำนวณสัดส่วนระหว่างขนาดของกลุ่มตัวอย่างกับขนาดของจำนวน ประชากรของแต่ละชั้นภูมิ ดังนี้

$$\text{กลุ่มตัวอย่างในชั้นภูมิ} = \frac{\text{จำนวนประชากรในชั้นภูมิ} \times \text{กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

จะได้กลุ่มตัวอย่างดังแสดงในตารางที่ 3 และเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นภูมิ

ชั้นปี	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)	เพศชาย (คน)	เพศหญิง (คน)
1	1,073	1,846	52	90
2	764	753	37	37
3	706	770	34	37
4	753	880	37	43
รวม	7,545		367	

หมายเหตุ เก็บมาจำนวน 386 ชุด เกินกว่าที่คำนวณไว้ ร้อยละ 5 เพื่อป้องกันการผิดพลาด และการสูญหายที่ อาจเกิดขึ้น โดยได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ และนำมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 371 ชุด

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

2.2 วิธีการสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ และระดับชั้นปี

ตัวอย่างแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรด ทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความหรือเติมข้อความในช่องว่าง ตรงกับความ เป็นจริงของนักศึกษา

(0) เพศ

ชาย

หญิง

(00) ระดับชั้นปี

- ชั้นปีที่ 1
 ชั้นปีที่ 2
 ชั้นปีที่ 3
 ชั้นปีที่ 4

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามของ จำรูญ เทียมธรรม (2546) โดยนำข้อคำถามมาปรับปรุงเพื่อให้ตรงกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และไม่จริง แบบสอบถามฉบับนี้ จำรูญ เทียมธรรม ได้หาค่าความเชื่อมั่นไว้แล้ว ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .856

ตัวอย่างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	ไม่จริง
(0)	ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านเป็นคนดี					
(00)	ผู้ปกครองมุ่งหวังให้ท่านเอาใจใส่ในการเรียน					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ได้แก่ ข้อ 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 12 และ 15 ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
ไม่จริง	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ได้แก่ ข้อ 3, 9, 11, 13 และ 14 ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
ไม่จริง	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

กำหนดช่วงอันตรายภาคขึ้นจากสูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531, น.114)

$$\text{ค่าอันตรายภาคขึ้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\begin{aligned} \text{ค่าอันตรายภาคขึ้น} &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

จะได้ระดับของความคาดหวังของผู้ปกครอง ดังนี้

คะแนน 3.68 - 5.00	หมายถึง	มีความคาดหวังของผู้ปกครองในระดับมาก
คะแนน 2.34 - 3.67	หมายถึง	มีความคาดหวังของผู้ปกครองในระดับปานกลาง
คะแนน 1.00 - 2.33	หมายถึง	มีความคาดหวังของผู้ปกครองในระดับน้อย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง

แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามของ มุกชรินทร์ จิตหลัง (2558) โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และไม่จริง แบบสอบถามฉบับนี้ มุกชรินทร์ จิตหลัง ได้หาค่าความเชื่อมั่นไว้แล้ว ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .960

ตัวอย่างแบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	ไม่จริง
(0)	ท่านรู้ว่าตนเองมีความสามารถในเรื่องใดบ้าง					
(00)	ท่านเชื่อว่าตนเองมีความสามารถในการทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้สำเร็จได้					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความทั้งหมดมีความหมายทางบวก โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
ไม่จริง	ให้คะแนน	1 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

กำหนดช่วงอันตรภาคชั้นจากสูตร (พงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531, น.114)

$$\text{ค่าอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\begin{aligned} \text{ค่าอันตรภาคชั้น} &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

จะได้ระดับของการรับรู้ความสามารถของตนเอง ดังนี้

คะแนน 3.68 - 5.00	หมายถึง	มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับมาก
คะแนน 2.34 - 3.67	หมายถึง	มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับปานกลาง
คะแนน 1.00 - 2.33	หมายถึง	มีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับน้อย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

2. กำหนดนิยามปฏิบัติการของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน นำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความครอบคลุม และข้อเสนอแนะในการกำหนดนิยามปฏิบัติการ

3. สร้างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนตามนิยามปฏิบัติการที่กำหนดไว้ในข้อ 2 ได้แก่แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน จำนวน 43 ข้อ

โดยลักษณะแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale Type)

4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นในข้อ 3 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ดังนี้

1. รองศาสตราจารย์ประณต คำฉิม
2. อาจารย์ ดร.อิทธิวัฒน์ รัตนวงศ์แซ
3. อาจารย์นภาพร อยู่ถาวร

โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา ความครอบคลุมและการสอดคล้องตามนิยามศัพท์ โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Congruence) ที่มีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป พร้อมทั้งนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2553, น.73) และคัดเลือกไว้จำนวน 23 ข้อ

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วในข้อ 4 ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 ชุด แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้วิธีการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวมของข้ออื่น ๆ (Item-total Correlation) จากสูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกใช้ได้ คือ ค่าตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2558, น.74) ได้ผล คือแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน จำนวน 23 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง .231 ถึง .760 จึงคัดเลือกไว้ทุกข้อ

6. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามแต่ละฉบับที่คัดเลือกไว้แล้วในข้อ 5 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) โดยแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .918

7. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ได้จากข้อ 6 เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ตัวอย่างแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
(0)	ท่านปรารถนาที่จะทำคะแนนในทุกวิชาที่เรียนให้มีผลการเรียนออกมาดี					
(00)	ท่านตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนในการทำงานแต่ละชิ้น					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ได้แก่ ข้อ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21 และ 23 ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ได้แก่ ข้อ 11 และ 22 ให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน
จริง	ให้คะแนน	2 คะแนน
จริงบ้าง	ให้คะแนน	3 คะแนน
จริงน้อย	ให้คะแนน	4 คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน

เกณฑ์การแปลความหมาย

กำหนดช่วงอันตรภาคชั้นจากสูตร (พงรัตน์ ทวีรัตน์, 2531, น.114)

$$\text{ค่าอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\begin{aligned} \text{ค่าอันตรภาคชั้น} &= \frac{5 - 1}{3} \\ &= 1.33 \end{aligned}$$

จะได้ระดับของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ดังนี้

คะแนน 3.68 - 5.00	หมายถึง	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนในระดับมาก
คะแนน 2.34 - 3.67	หมายถึง	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนในระดับปานกลาง
คะแนน 1.00 - 2.33	หมายถึง	มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนในระดับน้อย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้า โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 ผู้ศึกษาค้นคว่านำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาที่มีลักษณะการเรียนการสอนและสิ่งแวดล้อมใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 35 ชุด

3.2 ผู้ศึกษาค้นคว้าติดต่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต เพื่อขอทำการศึกษาค้นคว้ากับกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นดำเนินการขออนุญาตอาจารย์ประจำคณะหรืออาจารย์ประจำรายวิชา เพื่อขอใช้เวลาในการแจกแบบสอบถามให้แก่นักศึกษาในความดูแล

3.3 ผู้ศึกษาค้นคว่านำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าและขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทำแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ความคาดหวังของผู้ปกครอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน จำนวน 386 ชุด ซึ่งเกินกว่าที่คำนวณไว้ ร้อยละ 5 และได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 371 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.11

3.4 ผู้ศึกษาค้นคว้าตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ความคาดหวังของผู้ปกครอง และการรับรู้ความสามารถของตนเอง เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน จำแนกตาม เพศ ชั้นปี และความคาดหวังของผู้ปกครอง และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนกับการรับรู้ความสามารถตนเองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

4.2.1.1 ความถี่ (Frequency) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปร เพศ และชั้นปี

4.2.1.2 ร้อยละ (Percentage) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปร เพศ และชั้นปี

4.2.1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปร ความคาดหวังของผู้ปกครอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

4.2.1.4 ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (Standard Deviation) สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลของตัวแปร ความคาดหวังของผู้ปกครอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

4.2.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

4.2.2.1 การทดสอบค่าทีแบบเป็นอิสระต่อกัน (t-test for Independent Sample) สำหรับทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของกลุ่ม 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน ในการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าข้อที่ 1

สูตรที่ 1 Pooled Variance กรณีความแปรปรวนของสองกลุ่มเท่ากัน

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2}\right)}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

สูตรที่ 2 Separated Variance กรณีความแปรปรวนของสองกลุ่มไม่เท่ากัน

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}\right)^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1}\right)^2}{(n_1 - 1)} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2}\right)^2}{(n_2 - 1)}}$$

4.2.2.2 สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA or F-test) สำหรับทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ของกลุ่มมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ในการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าข้อที่ 2 และข้อ 3

$$F = \frac{MS_B}{MS_w}$$

$$df = k-1 \text{ และ } N-k$$

4.2.2.3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) สำหรับวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ในการทดสอบสมมติฐานของการศึกษาค้นคว้าข้อที่ 4

$$r_{xy} = \frac{N \sum xy - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

บทที่ 4

ผลการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคาดหวังของผู้ปกครอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 371 คน โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 4 ตอน มีเนื้อหาครอบคลุม เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ความคาดหวังของผู้ปกครอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เพื่อให้การแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ และคำย่อที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

n	หมายถึง	กลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
SD	หมายถึง	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t-test
F	หมายถึง	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา F-test
df	หมายถึง	ชั้นความเป็นอิสระ
SS	หมายถึง	ผลรวมของผลต่างกำลังสอง (Sum of Square)
MS	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยกำลังสอง (Mean Square)
p	หมายถึง	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ
***	หมายถึง	ค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าในรูปของตาราง ประกอบคำบรรยาย โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และระดับชั้นปี
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคาดหวังของผู้ปกครอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ และระดับชั้นปี ปรากฏผลดังตารางที่ 4-5

ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	152	41.00
หญิง	219	59.00
รวม	371	100.00

จากตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 59.00 และเป็นเพศชาย จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00

ตารางที่ 5 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	109	29.38
2	59	15.90
3	78	21.03
4	125	33.69
รวม	371	100.00

จากตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชั้นปีที่ 4 จำนวน 125 คนคิดเป็นร้อยละ 33.69 รองลงมาเป็นชั้นปีที่ 1 จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 29.38 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 21.03 และชั้นปีที่ 2 จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 15.90 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคาดหวังของผู้ปกครอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน และระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายข้อ ปรากฏผลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน และระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายข้อ

ความคาดหวังของผู้ปกครอง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านเป็นคนดี	4.62	.59	มาก
2. ผู้ปกครองมุ่งหวังให้ท่านเอาใจใส่ในการเรียน	4.54	.63	มาก
3. ผู้ปกครองไม่สนใจเรื่องการเรียนของท่าน	3.86	1.43	มาก
4. ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลังจากเรียนจบปริญญาตรี	3.34	1.20	ปานกลาง
5. ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านทำงานในอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม	4.14	.96	มาก
6. ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านเรียนเก่ง เพื่อจะได้มีงานที่ดีทำในอนาคต	4.13	.93	มาก
7. ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านเลือกอาชีพที่มีความมั่นคง	4.36	.78	มาก
8. ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านทำอาชีพที่มีเกียรติ	4.07	.96	มาก
9. ผู้ปกครองไม่คาดหวังอะไรกับท่าน	3.95	1.40	มาก
10. ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านมีความสนใจในเรื่องการเรียนมากกว่าเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน	3.77	1.05	มาก
11. ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านเรียนเพียงแค่สอบผ่าน	3.17	1.38	ปานกลาง
12. ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านเรียนได้เกรดเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ที่ดี	3.99	.95	มาก
13. ผู้ปกครองไม่สนใจเรื่องอนาคตของท่าน	4.12	1.33	มาก
14. ผู้ปกครองไม่เคยคาดหวังให้ท่านศึกษาต่อในระดับปริญญาโท และปริญญาเอก	3.36	1.40	ปานกลาง
15. ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านทำงานในอาชีพที่ทำประโยชน์แก่สังคมได้	4.15	.88	มาก
รวม	3.97	.54	มาก

จากตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน และระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครอง ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 15 ข้อ ข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.17 – 4.62 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ระหว่าง .59 – 1.43 โดยพบว่าข้อที่ 1 ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านเป็นคนดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.62) และข้อที่ 11 ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านเรียนเพียงแค่สอบผ่าน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (3.17) เมื่อพิจารณาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อนักศึกษาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 แสดงว่ามีความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน และระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง
จำแนกเป็นรายข้อ

การรับรู้ความสามารถของตนเอง	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ท่านรู้ว่าตนเองมีความสามารถในเรื่องใดบ้าง	3.97	.79	มาก
2. ท่านรู้ว่าตนเองสามารถทำอะไรได้ดีที่สุด	4.08	.72	มาก
3. ท่านรู้ว่าตนเองมีความถนัดเล่นกีฬาประเภทใดบ้าง	3.87	.97	มาก
4. ท่านรู้ว่าตนเองมีความสามารถในการเรียนวิชาใดบ้าง	4.02	.85	มาก
5. ท่านรู้ว่าตนเองถนัดการเรียนวิชาใดมากที่สุด	4.03	.86	มาก
6. ท่านรู้ว่าตนเองมีความสามารถทำกิจกรรมประเภทใดได้บ้าง	4.07	.81	มาก
7. ท่านรู้ว่าการงานประเภทใดที่ท่านมีความสามารถทำได้ดีที่สุด	4.09	.78	มาก
8. ท่านเชื่อว่าตนเองมีความสามารถในการทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้สำเร็จได้	4.05	.75	มาก
9. เมื่อทำงานล้มเหลว ท่านรู้ว่าตนเองจะสามารถพยายามปรับปรุงและทำให้ดีขึ้นจนสำเร็จได้	4.09	.74	มาก
10. ท่านสามารถทำงานหลายงานจนสำเร็จได้ในเวลาเดียวกัน	3.60	1.00	ปานกลาง
11. แม้จะเป็นงานที่ยาก แต่ท่านรู้ว่าสามารถทำได้จนสำเร็จ	3.86	.80	มาก
12. ท่านรู้ว่าตนเองมีความพยายามเพียงพอจนสามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้	4.08	.72	มาก
13. แม้ขั้นตอนการทำรายงานจะยุ่งยากและซับซ้อนท่านเชื่อว่าจะทำมันจนสำเร็จ	4.04	.75	มาก
14. เมื่อได้รับมอบหมายงานท่านเชื่อว่าท่านสามารถทำงานนั้นทำมันจนสำเร็จ	4.15	.71	มาก
15. ท่านสามารถทำงานนั้นให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้	4.12	.77	มาก
16. ถ้าเป็นสิ่งที่มุ่งมั่นว่าจะทำ ท่านเชื่อว่าจะทำมันจนสำเร็จได้	4.18	.73	มาก
17. ท่านคิดว่าสามารถบริหารจัดการงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดได้	4.05	.78	มาก
18. ท่านรู้ว่าสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดี ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้	4.13	.73	มาก
รวม	4.03	.50	มาก

จากตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน และระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 18 ข้อ ข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.60 – 4.18 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ระหว่าง .71 – 1.00 โดยพบว่าข้อที่ 16 ถ้าเป็นสิ่งที่มุ่งมั่นว่าจะทำ ท่านเชื่อว่าจะทำมันจนสำเร็จได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.18) และข้อที่ 10 ท่านสามารถทำงานหลายงานจนสำเร็จได้ในเวลาเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (3.60) เมื่อพิจารณาการรับรู้ความสามารถของตนเองของนักศึกษาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 แสดงว่ามีการรับรู้ความสามารถของตนเองอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน และระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน
จำแนกเป็นรายข้อ

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน	\bar{X}	SD	ระดับ
1. ท่านปรารถนาที่จะทำคะแนนในทุกวิชาที่เรียนให้มีผลการเรียนออกมาดี	4.21	.78	มาก
2. ท่านตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนในการทำงานแต่ละชิ้น	4.12	.74	มาก
3. ท่านตั้งเป้าหมายว่าเมื่อท่านสำเร็จการศึกษาผลการเรียนของท่านจะต้องอยู่ในเกณฑ์ที่ดี	4.18	.75	มาก
4. ท่านวางแผนการทำงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้งานสำเร็จตามที่วางแผนไว้	4.15	.75	มาก
5. ท่านมีความมุ่งมั่น ตั้งใจที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จโดยเร็ว	4.09	.80	มาก
6. ท่านตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายทุกชิ้นให้สำเร็จ แม้ท่านจะไม่ชอบงานชิ้นนั้น	4.01	.75	มาก
7. ท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายทุกงานอย่างสุดความสามารถ เพื่อให้งานนั้นสำเร็จ	4.07	.75	มาก
8. ท่านตั้งใจเรียน และหมั่นทบทวนบทเรียน เพื่อจะได้มีผลการเรียนที่ดี	3.86	.87	มาก
9. ท่านตั้งใจอ่านหนังสือ เพื่อให้สอบได้คะแนนดีในทุกวิชา	3.84	.90	มาก
10. ท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายทุกชิ้นด้วยความอดทน แม้บางงานจะใช้เวลานาน	4.03	.81	มาก
11. เมื่อท่านพบอุปสรรคในการทำงาน ท่านจะล้มเลิกไม่ทำงานนั้นต่อ	2.43	1.19	ปานกลาง
12. ท่านทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเต็มที่ โดยไม่รู้สึเหนื่อยเหนื่อย เพื่อให้กิจกรรมนั้นสำเร็จตามเป้าหมาย	3.85	.85	มาก
13. ท่านพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้	3.86	.86	มาก
14. เมื่อท่านศึกษาบทเรียนที่ยาก ท่านจะพยายามอ่านหลายครั้ง เพื่อให้เข้าใจ	3.91	.80	มาก
15. เมื่อท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่สำเร็จ ท่านจะคิดหาวิธีใหม่ ๆ เพื่อทำงานนั้นให้สำเร็จ	3.90	.82	มาก
16. ท่านจะมีความพยายามมากยิ่งขึ้น เมื่อได้รับงานที่ยากกว่าเดิม	3.90	.83	มาก
17. ท่านสังเกตการเรียนของเพื่อนที่เก่งกว่า เพื่อจะได้นำมาพัฒนาตนเอง	3.87	.86	มาก
18. ท่านตั้งความคาดหวังในการเรียนไว้สูง และพยายามอย่างเต็มที่ เพื่อจะได้ประสบความสำเร็จ	4.04	.87	มาก
19. เมื่อท่านพบข้อบกพร่องของตนเอง ท่านจะรีบปรับปรุงตนเองในทันที	4.01	.80	มาก

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน และระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน
จำแนกเป็นรายข้อ (ต่อ)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน	\bar{X}	SD	ระดับ
20. ท่านมีความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต	4.29	.76	มาก
21. ท่านจะสบายใจ เมื่อท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ	4.30	.75	มาก
22. เมื่อท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายล้มเหลว ท่านจะเกิดความวิตกกังวล	2.31	1.11	น้อย
23. ท่านภูมิใจเมื่อท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ	4.42	.74	มาก
รวม	3.90	.45	มาก

จากตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน และระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 23 ข้อ ข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.31 – 4.42 มีความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ระหว่าง .74 – 1.19 โดยพบว่าข้อที่ 23 ท่านภูมิใจเมื่อท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.42) และข้อที่ 22 เมื่อท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายล้มเหลว ท่านจะเกิดความวิตกกังวล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (2.31) เมื่อพิจารณาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 แสดงว่ามีความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ปรากฏดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา
จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	SD	df	t	P
ชาย	152	3.86	.46	369	-1.239	.216
หญิง	219	3.92	.44			
รวม	371					

จากตารางที่ 9 แสดงผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามเพศ พบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี ปรากฏดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	.666	.222	1.105	.347
ภายในกลุ่ม	367	73.684	.201		
รวม	370	74.350			

จากตารางที่ 10 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 3 นักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง ปรากฏดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง

ระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง	n	\bar{X}	SD	df	t	P
ระดับปานกลางและน้อย	126	3.76	.52	201.937	-3.856***	.000
ระดับมาก	245	3.97	.39			
รวม	371					

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 11 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลางและน้อย ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 4 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้ความสามารถของตนเองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา ปรากฏดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา

ตัวแปร	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน	
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน	P
การรับรู้ความสามารถของตนเอง	.736***	.000

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 12 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษา พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .736 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 13 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	ผลการวิเคราะห์สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
1. นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	ผลการวิเคราะห์ที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน	ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	ผลการวิเคราะห์ที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
3. นักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001	ผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
4. การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001	ผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้า เรื่อง ความคาดหวังของผู้ปกครอง และการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มีการสรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้า

- 1.1 เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน คาดหวังของผู้ปกครอง และการรับรู้ความสามารถของตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
- 1.2 เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี และระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง
- 1.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง การรับรู้ความสามารถของตนเอง กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

2. สมมติฐานของการค้นคว้า

- 2.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน
- 2.2 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน
- 2.3 นักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน
- 2.4 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

3. ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 7,545 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนและประมวลผล ณ วันที่ 28 มิถุนายน 2561)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 367 คน โดยกำหนดขนาดตัวอย่างจากการเปิดตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน ฉัฐวิวัฒน์ สิทธิศิริอรธร และเปี่ยมสุข พุ่งกาวิ, 2555, น.116) และใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น ซึ่งการเก็บข้อมูลในครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าเก็บมาจำนวน 386 ชุด โดยได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ และนำมาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 371 ชุด

3.3 ตัวแปรที่ศึกษา

4.3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

4.3.1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่

1) เพศ ได้แก่

(1) เพศชาย

(2) เพศหญิง

2) ระดับชั้นปี ได้แก่

- (1) ชั้นปีที่ 1
- (2) ชั้นปีที่ 2
- (3) ชั้นปีที่ 3
- (4) ชั้นปีที่ 4

4.3.1.2 ความคาดหวังของผู้ปกครอง

- 1) ระดับมาก
- 2) ระดับปานกลาง
- 3) ระดับน้อย

4.3.1.3 การรับรู้ความสามารถของตนเอง

4.3.2 ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามจำนวน 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

5. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถาม เรื่องความคาดหวังของผู้ปกครอง และการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ได้ผลดังนี้

5.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 59.00 และเป็นเพศชาย จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 41.00

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นปี พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชั้นปีที่ 4 จำนวน 125 คนคิดเป็นร้อยละ 33.69 รองลงมาเป็นชั้นปีที่ 3 จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 29.38 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 21.03 และชั้นปีที่ 1 จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 15.90 ตามลำดับ

5.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคาดหวังของผู้ปกครอง การรับรู้ความสามารถของตนเอง และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

5.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครอง ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 15 ข้อ ข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.17 – 4.62 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ระหว่าง .59 – 1.43 โดยพบว่า ข้อที่ 1 ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านเป็นคนดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.62) และข้อที่ 11 ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านเรียนเพียงแค่สอบผ่าน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (3.17) เมื่อพิจารณาความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อนักศึกษาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 แสดงว่ามีความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก

5.2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน และระดับการรับรู้ความสามารถของตนเอง จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 18 ข้อ ข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.60 – 4.18 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ระหว่าง .71 – 1.00 โดยพบว่าข้อที่ 16 ถ้าเป็นสิ่งที่มุ่งมั่นว่าจะทำ ท่านเชื่อว่าจะทำมันจนสำเร็จได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.18) และข้อที่ 10 ท่านสามารถทำงานหลายงานจนสำเร็จได้ในเวลาเดียวกัน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (3.60) เมื่อพิจารณาการรับรู้ความสามารถของตนเองของนักศึกษาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 แสดงว่าการรับรู้ความสามารถของตนเองอยู่ในระดับมาก

5.2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน และระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน จำแนกเป็นรายข้อ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ซึ่งประกอบด้วยคำถาม 23 ข้อ ข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.31 – 4.42 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนอยู่ระหว่าง .74 – 1.19 โดยพบว่าข้อที่ 23 ท่านภูมิใจเมื่อท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (4.42) และข้อที่ 22 เมื่อท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายล้มเหลว ท่านจะเกิดความวิตกกังวล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (2.31) เมื่อพิจารณาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาโดยรวม พบว่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 แสดงว่ามีความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับมาก

5.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ สรุปผลการทดสอบสมมติฐานได้ดังนี้

5.3.1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.3.2 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.3.3 นักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลางและน้อย ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.3.4 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .736 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

6.1 สมมติฐานข้อที่ 1 นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐสิมา แวงชัยภูมิ (2557, น.บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของมลิวัลย์ อัมรัตน์ (2558, น.บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าเพศชาย

การที่การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาเพศหญิงและเพศชายมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงจะต้องใช้ความมุมานะความอดทนเป็นอย่างสูง รวมไปถึงการที่จะต้องมีความเพียรพยายามในการศึกษาหาความรู้ จึงจะสามารถสำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีได้ ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ที่ กิลฟอร์ด ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีลักษณะ คือ มีความทะเยอทะยาน มีความเพียรพยายาม (ความอดทน มานะ) และเต็มใจที่จะลำบากแม้งานจะลำบากเพียงใดก็ตาม ก็มุ่งมั่นเพื่อให้งานสำเร็จ (Guiford, 1968, p.39 อ้างถึงใน ยงยุทธ เกษสาคร, 2541, น.66) นักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงล้วนแต่มีกระบวนการคิดที่เป็นเหตุเป็นผล รู้จักการคิดอย่างเป็นระบบ วางแผนในการเรียนและการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับศรีเรือน แก้วกังวาล (2540, น.352) ที่ได้ยกตัวอย่างกระบวนการคิดในช่วงวัยรุ่นไว้ เช่น รู้จักคิดเป็นเหตุเป็นผล ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ รู้จักการคิดแบบวิทยาศาสตร์ ซึ่งรวมถึงลักษณะการวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คิดอย่างมีระเบียบแบบแผน รู้จักแก้ไขปัญหาชีวิต วางแผนล่วงหน้า นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยยังมีระบบการดูแลแบบอาจารย์ที่ปรึกษา โดยนักศึกษาทุกคนสามารถปรึกษาปัญหาและขอคำแนะนำจากอาจารย์ได้ ซึ่งทำให้นักศึกษาสามารถแก้ไขปัญหาและปรับตัวได้ดี อีกทั้งอาจารย์ที่ปรึกษายังมีบทบาทสำคัญที่จะเป็นผู้ผลักดันให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการเรียน ด้วยเหตุนี้จึงเป็นเหตุให้นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนไม่แตกต่างกัน

6.2 สมมติฐานข้อที่ 2 นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐสิมา แวงชัยภูมิ (2557, น.บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของมลิวัลย์ อัมรัตน์ (2558, น.บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักศึกษาที่มีชั้นปีต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 กับ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3

การที่การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1-4 มีช่วงห่างระหว่างอายุที่ใกล้เคียงกัน อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมือนกันในมหาวิทยาลัย รวมไปถึงการที่ต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบต่าง ๆ ของทางมหาวิทยาลัยเหมือนกัน ถือเป็นกาอยู่ในบริบทที่ใกล้เคียงกัน อาจส่งผลให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่คล้ายคลึงกัน รวมไปถึงการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ของแบนดูรา ในเรื่องการกำหนดซึ่งกันและกันของปัจจัยทางพฤติกรรม (B) สภาพแวดล้อม (E) และส่วนบุคคล (P) กล่าวคือปัจจัยทั้ง 3 มีอิทธิพลซึ่งกันและกัน (Bandura, 1989 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2556, น.48-49) ดังนั้น นักศึกษาที่อยู่ในสภาพแวดล้อมเดียวกัน และมีลักษณะส่วนบุคคลใกล้เคียงกัน อาจส่งผลให้มีการแสดงพฤติกรรมไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ นักศึกษาทุกระดับชั้นปี อาจมีการเตรียมความพร้อมที่จะต้องเจอบทเรียนใหม่ ๆ ที่ยากขึ้น และมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในการเรียน รวมไปถึงการเตรียมความพร้อม เพื่อที่จะก้าวเข้าสู่การทำงานและอาชีพในอนาคต ด้วยเหตุนี้จึงเป็นเหตุให้นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนไม่แตกต่างกัน

6.3 สมมติฐานข้อที่ 3 นักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกัน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า นักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยนักศึกษามีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมากกว่านักศึกษามีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลางและน้อย ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตติมา เลิศจินดา (2547, น.บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดตะกล้า เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของจำริญ เทียมธรรม (2546, น.บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างปัจจัยด้านความคาดหวังของผู้ปกครองกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความคาดหวังของผู้ปกครอง ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

การที่การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่มีความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมากกว่านักศึกษามีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลางและน้อย อาจเนื่องมาจากความคาดหวังของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อรูปแบบการปลูกฝังและการอบรมเลี้ยงดู โดยจะทำให้ลูกเกิดความพยายามที่จะทำให้ประสบความสำเร็จตามที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองคาดหวัง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของแมคเคลแลนด์ ที่เชื่อว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ การศึกษาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูได้พิสูจน์ความคิดของแมคเคลแลนด์ เด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักมาจากครอบครัวที่พ่อแม่ตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศในการทำงานและบอกให้ลูกทราบว่า ตนมีความสนใจในผลสัมฤทธิ์ของลูก อบรมลูกให้รู้จักช่วยตนเองได้ และส่งเสริมให้มีอิสระ วิธีการที่ใช้ในการอบรมค่อนข้างจะเข้มงวด ให้รางวัลเวลาที่ลูกทำได้สำเร็จตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ และลงโทษถ้าทำไม่ได้ แต่ในขณะเดียวกันก็ให้ความรักความอบอุ่น และแสดงความเข้มงวดให้ลูกเห็น เพราะความรักลูกอยากให้ลูกมีความสำเร็จ (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2545, น.174) นอกจากนี้ ความคาดหวังของพ่อแม่ ผู้ปกครองยังเป็นปัจจัยภายนอกที่กระตุ้นให้เด็กเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ และการที่นักศึกษามีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองมาก ย่อมส่งผลให้นักศึกษามีความคาดหวังมากตาม เพื่อจะได้เรียนให้อยู่ในเกณฑ์ที่ดี ทั้งนี้เมื่อมีความคาดหวังแล้วนักศึกษาก็จะพยายามเพื่อให้ไปถึงเป้าหมาย และจะได้รับผลตอบแทนที่ดี นั่นคือการเรียนจบและมีงานที่ดีทำ ในขณะเดียวกันนักศึกษาก็รับรู้ถึงคุณค่าของความสำเร็จนั้น นั่นคือ เกิดความภูมิใจในตนเอง และการทำให้ครอบครัวภูมิใจ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความคาดหวัง ของวิกเตอร์ วรูม ที่เชื่อว่า ความสำคัญในการเลือกกระทำพฤติกรรมของบุคคล ได้แก่ การรับรู้คุณค่าแห่งการกระทำนั้น (Valence) ความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำกับผลลัพธ์ (Instrumentality) และความคาดหวังที่ตั้งไว้ (Expectancy) (Victor H. Vroom, 1982 อ้างถึงใน สุรพล พยอมแย้ม, 2548, น.68-70) ด้วยแนวคิดจากทฤษฎีข้างต้น จึงทำให้นักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมากกว่านักศึกษามีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลางและน้อย

6.4 สมมติฐานข้อที่ 4 การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .736 ซึ่งผลการวิเคราะห์ที่ได้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ

ศิรินาฏ จำปาทอง (2558, น.บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบางกะปิ ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภรณ์ กุณสิทธิ์ (2541, น.บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้า เรื่อง การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ด้วยตัวแปรด้านการกำกับตนเองในการเรียน การรับรู้ความสามารถของตนเองทางคณิตศาสตร์ ทักษะคิดต่อวิชาคณิตศาสตร์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา ค้นคว้าพบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองทางคณิตศาสตร์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .452

การที่การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองสูง จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูง อาจเนื่องมาจากนักศึกษาที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับสูง จะมีการตั้งเป้าหมายในการเรียนไว้สูง มองเห็นภาพของการประสบความสำเร็จอย่างชัดเจน เห็นว่าความสามารถเป็นทักษะที่สามารถพัฒนาได้ สามารถยืดหยุ่นได้เมื่อเผชิญกับปัญหา และมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง จึงทำให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนอยู่ในระดับสูงตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา ในเรื่องการรับรู้ความสามารถของตนเอง โดยแบนดูรามีความเชื่อว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองนั้น มีผลต่อการกระทำของบุคคล บุคคล 2 คนอาจมีความสามารถไม่ต่างกัน แต่อาจแสดงออกในคุณภาพที่ต่างกันได้ ถ้าพบว่าคน 2 คนนี้มีการรับรู้ความสามารถของตนเองแตกต่างกันในบุคคล ๆ เดียวก็เช่นกัน ถ้าการรับรู้ความสามารถของตนเองในแต่ละสภาพการณ์แตกต่างกัน ก็อาจจะแสดงพฤติกรรมออกมาได้แตกต่างกันเช่นกัน แบนดูราเห็นว่าความสามารถของคนเราไม่ตายตัว หากแต่ยืดหยุ่นได้ตามสภาพการณ์ ซึ่งหากเรามีการรับรู้ว่ามีความสามารถ เราก็จะแสดงออกถึงความสามารถนั้นออกมา คนที่รับรู้ว่ามีความสามารถจะมีความอดทน อุตสาหะ ไม่ท้อถอย และจะประสบความสำเร็จในที่สุด (Evans, 1989 อ้างถึงใน สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต, 2556, น.57-58) นอกจากนี้การรับรู้ความสามารถของตนเองยังถือเป็นคุณลักษณะอย่างหนึ่งของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ตามแนวคิดของแมคเคลแลนด์และวินเทอร์ ที่กล่าวถึงลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ว่าจะพยายามทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จมากกว่าที่จะกระทำเพื่อหลีกเลี่ยงความล้มเหลว จะเลือกงานที่เหมาะสมและเป็นไปได้ตามความสามารถของเขาให้เกิดผลสำเร็จไปด้วยดี คิดว่างานทุกอย่างจะสำเร็จก็ด้วยความตั้งใจและจริงใจของตน ไม่ใช่เพราะโอกาสอำนวยให้ และจะทำงานสำเร็จตามเป้าหมายและมีคุณภาพ โดยไม่คิดถึงรางวัลหรือชื่อเสียงของตน (McClelland and Winter, 1969 อ้างถึงใน จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, 2553, น.139) ด้วยแนวคิดเรื่องการรับรู้ความสามารถของตนเอง ของแบนดูราและลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์นี้ การรับรู้ความรู้ความสามารถของตนเองเป็นส่วนหนึ่งของลักษณะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และบุคคลที่มีการรับรู้ความสามารถของตนเองมีลักษณะใกล้เคียงกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จึงสรุปได้ว่า การที่มีระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงก็จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนสูงตามไปด้วย

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้

7.1.1 ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ พบว่า นักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับมากมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมากกว่านักศึกษาที่มีระดับความคาดหวังของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลางและน้อย ดังนั้น บิดามารดา หรือผู้ปกครอง ควรให้ความสำคัญกับการอบรมเลี้ยงดู อบรมให้ลูกรู้จักช่วยเหลือตนเอง ส่งเสริมให้มีอิสระ แต่ในขณะเดียวกันก็ควรมีขอบเขต ให้ความสนใจกับการเรียนของลูก

อาจใช้การกดดันและเอาใจใส่ในการเรียน ให้รางวัลเวลาที่ลูกทำได้สำเร็จตามมาตรฐานที่ตั้งไว้ และงดให้รางวัลเมื่อไม่ทำตามกติกา พร้อมทั้งให้เหตุผลที่ลูกถูกลงโทษ แต่ในขณะเดียวกันก็ให้ความรักความอบอุ่นกับลูก (สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2545, น.174)

7.1.2 ผลการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ พบว่า การรับรู้ความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน แสดงว่า หากมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับมาก จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนมาก และหากมีการรับรู้ความสามารถของตนเองในระดับน้อย จะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์น้อยไปด้วย ดังนั้น ควรมีการสร้างโปรแกรมการพัฒนาการรับรู้ความสามารถของตนเองด้วยวิธีการวิเคราะห์ตนเอง การใช้แบบฝึกหัด แบบวัดความถนัด และการใช้กิจกรรมกลุ่ม เพื่อส่งเสริมให้บุคคลมีการรับรู้ความสามารถของตนเองเพิ่มขึ้น (Bandura, 1994 อ้างถึงใน วิลาวัลย์ ดาราฉาย, 2554, น.18-21) ซึ่งการส่งเสริมให้บุคคลมีการรับรู้ความสามารถของตนเองเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพิ่มขึ้นตาม

7.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

7.2.1 ศึกษาในครั้งต่อไป โดยเพิ่มตัวแปรที่เป็นปัจจัยส่วนบุคคล เช่น สภาพครอบครัว อาชีพของผู้ปกครอง ภูมิภาค เป็นต้น รวมทั้งศึกษาหาปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน และความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน กับตัวแปรอื่น ๆ เช่น การอบรมเลี้ยงดู เจตคติต่อการเรียน ความคาดหวังของนักศึกษาที่มีต่ออนาคต เป็นต้น เนื่องจากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า เป็นตัวแปรที่ส่งผลและมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

7.2.2 ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนกับประชากร กลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่น เด็กนักเรียนในระดับประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษา นักศึกษาในมหาวิทยาลัยรัฐบาลและในพื้นที่จังหวัดอื่น ๆ เพื่อจะได้มีข้อมูลที่ครอบคลุมทั้งช่วงอายุ และสภาพแวดล้อม

7.2.3 ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน โดยใช้วิธีวัดแบบอื่น ๆ ร่วมด้วย เช่น วิธีการสังเกต วิธีการสัมภาษณ์ วิธีการวิเคราะห์ตนเอง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์. (2552). **จิตวิทยาทั่วไป** (พิมพ์ครั้งที่ 17). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
- เกรียงสุข เฟื่องฟูพงศ์. (2554). **การรับรู้ความสามารถของตนเอง การมองโลกในแง่ดี และความผูกพันในงาน : กรณีศึกษาพนักงานบริษัทผลิตและจำหน่ายเครื่องสำอางและยารักษาโรคแห่งหนึ่ง**. งานวิจัยส่วนบุคคลปริญญามหาบัณฑิต ศศ.ม. (จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- จำรูญ เทียมธรรม. (2546). **การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การวิจัยและสถิติเพื่อการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- จำรอง เงินดี. (2552). **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- จิราภรณ์ กุณสิทธิ์. (2541). **การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ด้วยตัวแปรด้านการกำกับตนเองในการเรียน การรับรู้ความสามารถของตนเองทางคณิตศาสตร์ ทักษะคิดต่อวิชาคณิตศาสตร์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- จิตติมา เลิศจินดา. (2547). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ โรงเรียนวัดตะกล้า เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2553). **จิตวิทยาสังคม** (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ฉัฐวีณ์ สิทธิศิริอรุณ และ เปี่ยมสุข พุ่งกาวิ. (2555). **พื้นฐานวิธีการวิจัยทางจิตวิทยา** (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ชาติชาย พิทักษ์ธนาคม. (2544). **จิตวิทยาการเรียนการสอน**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชูศักดิ์ เจนประโคน. (2545). **เทคนิคการสร้างแรงจูงใจ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2553). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. กรุงเทพฯ: ไทเนรมิตกิจ อินเตอร์ โปรเกรสซิฟ จำกัด
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2558). **เทคนิคการเขียนโครงร่างการวิจัย : แนวทางสู่ความสำเร็จ** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์
- ณัฐสิมา แวงชัยภูมิ. (2557). **สัมพันธภาพในครอบครัว สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ และสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา**. โครงการงานพิเศษทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
- ดารณี พานทอง พาลุสุข และ สุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ. (2548). **ทฤษฎีการจูงใจ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- เดิมศักดิ์ คทวนิช. (2546). **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น
- ถวิล ธาราโกชน์ และ ศรัณย์ ดำริสุข. (2543). **พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน** (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ์
- ทรงพล ภูมิพัฒน์. (2541). **จิตวิทยาสังคม** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542. (2542). กรุงเทพฯ: สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2541). **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- มลิวลัย อัมรัตน์. (2558). **การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต**. โครงการงานพิเศษทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
- มธุรส สว่างบำรุง. (2542). **จิตวิทยาทั่วไป**. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- มุกขรินทร์ จิตหลั่ง. (2558). **ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง และการเผชิญปัญหา กับการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต**. โครงการงานพิเศษทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
- มุกดา ศรียงค์, นวลศิริ เปาโลหิตย์, สิริวรรณ สารระนาด, สุวิไล เรียงวัฒนสุข และ นิภา แก้วศรีงาม. (2557). **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- มุกดา ศรียงค์, อริสา สำรอง, ปรัชญา ปิยมโน และ รังสิมา หอมเศรษฐี. (2560). **จิตวิทยาอุตสาหกรรม และองค์การเบื้องต้น** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ม.ร.ว.สมพร สุทัศนีย์. (2547). **จิตวิทยาการปกครองชั้นเรียน** (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ยงยุทธ เกษสาคร. (2541). **ภาวะผู้นำและการจูงใจ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
- ราตรี พัฒนรังสรรค์. (2544). **พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน**. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
- ฤทัยรัตน์ ชิตมงคล และ เปรมฤดี บริบาล. (2555). **การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรธานี**. อุตรธานี: วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรธานี
- วรรณิ ลิ้มอักษร. (2551). **จิตวิทยาการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 4). สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ
- วรรณตรี ผาสุกใจ. (2556). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาคณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556**. โครงการงานพิเศษทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
- วิรัชาม์ กุลเพิ่มทวีรัตน์. (2547). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวัดราชโอรส เขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร**. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- วิลาวัลย์ ดาราฉาย. (2554). **ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ความสามารถของตนเองด้านการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2-3**. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาพัฒนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). **จิตวิทยาสังคม ทฤษฎีและปฏิบัติการ**. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
- ศิรินาฏ จำปาทอง. (2558). **ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง การเห็นคุณค่าในตนเอง กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบางกะปิ**. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2540). **จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย (เล่ม 2) วัยรุ่น-วัยสูงอายุ**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สิทธิโชค วรานุสันติกุล. (2546). **จิตวิทยาสังคม ทฤษฎีและการประยุกต์**. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น
- สุพจน์ สิ้นสุวงศ์วัฒน์. (2527). **การสร้างแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน
จังหวัดบุรีรัมย์**. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สุรพล พยอมแย้ม. (2548). **จิตวิทยาสัมพันธภาพ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2545). **จิตวิทยาการศึกษา** (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาคิต. (2556). **ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม** (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2559). **แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12
(พ.ศ. 2560 – พ.ศ. 2564)**. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ
- อดิเทพ ศรีสุอารักษ์. (2545). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนวิจิตรวิทยา เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร**. ปริญญาโท กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. รองศาสตราจารย์ประณต คำฉิม	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
2. อาจารย์ ดร.อิวัฒน์ รัตนวงศ์แห	อาจารย์ประจำคณะจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
3. อาจารย์นภาพร อยู่ถาวร	หัวหน้าสาขาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

ภาคผนวก ข
หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญและแบบตอบรับ

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะจิตวิทยา

ที่ จว.021(1)/2561

วันที่ 25 กรกฎาคม 2561

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เรียน รองศาสตราจารย์ประณต คำฉิม

เนื่องด้วย นางสาวศิริประภา ชาววัตร รหัสนักศึกษา 58-08014-23368 นักศึกษา คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 ได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชา จว.404 โครงการพิเศษทางจิตวิทยา ในปีการศึกษา 2561 รายวิชาดังกล่าวนี้กำหนดให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่เป็นประเด็นทางจิตวิทยา มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ทั้งต่อตัวนักศึกษา กลุ่มบุคคล และสังคม ทั้งนี้ นางสาวศิริประภา ชาววัตร ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง ความคาดหวังของผู้ปกครองและการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับแรงจูงใจสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยมี อาจารย์อรรควิช จาริกจาริต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ

ในการนี้จากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ หลักสูตรฯ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดปรากฏดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย อนึ่ง หากท่านมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ นางสาวศิริประภา ชาววัตร ทางโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 0612648648 หลักสูตรฯ ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรสุกุล)
รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
ในฐานะคณบดีคณะจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
เรื่อง ความคาดหวังของผู้ปกครองและการรับรู้ความสามารถของตนเอง
กับแรงจูงใจสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
ของ นางสาวศิริประภา ชาวัตร รหัสนักศึกษา 58-08014-23368

ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา

ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา

โดยกำหนดให้นักศึกษามารับเอกสารที่พิจารณาแล้ว ได้ในวัน.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ พรพิมล คุ้มรัมย์
(ผศ. พรพิมล คุ้มรัมย์)
ตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะจิตวิทยา
วันที่ 18 / ก.ค. / 61

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน..... คณะจิตวิทยา
 ที่..... จว.021(2)/2561วันที่..... 25 กรกฎาคม 2561
 เรื่อง..... ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เรียน อาจารย์ ดร.อิวัฒน์ รัตนวงศ์แห

เนื่องด้วย นางสาวศิริประภา ชาวัคร รหัสนักศึกษา 58-08014-23368 นักศึกษา คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 ได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชา จว.404 โครงการพิเศษทางจิตวิทยา ในปีการศึกษา 2561 รายวิชาดังกล่าวนี้กำหนดให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่เป็นประเด็นทางจิตวิทยา มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ทั้งต่อตัวนักศึกษา กลุ่มบุคคล และสังคม ทั้งนี้ นางสาวศิริประภา ชาวัคร ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง ความคาดหวังของผู้ปกครองและการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับแรงจูงใจสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษสมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยมี อาจารย์อรรควิช จาริกจาริต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ

ในการนี้จากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ หลักสูตรฯ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดปรากฏดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย อนึ่ง หากท่านมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ นางสาวศิริประภา ชาวัคร ทางโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 0612648648 หลักสูตรฯ ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรสุกุล)
 รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
 ในฐานะคณบดีคณะจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
เรื่อง ความคาดหวังของผู้ปกครองและการรับรู้ความสามารถของตนเอง
กับแรงจูงใจสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
ของ นางสาวศิริประภา ชาวัตร รหัสนักศึกษา 58-08014-23368

- ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
โดยกำหนดให้นักศึกษามารับเอกสารที่พิจารณาแล้ว ได้ในวัน..... 6 AUG 2018

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ อธิวัฒน์
(..... (อาจารย์ ดร. อธิวัฒน์ รัตนวงศ์แซ))
อาจารย์ประจำคณะจิตวิทยา
ตำแหน่ง
วันที่ 6 AUG 2018

มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

บันทึกข้อความ

หน่วยงาน คณะจิตวิทยา
 ที่ จว.021(3) /2561 วันที่ 25 กรกฎาคม 2561
 เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เรียน อาจารย์ณภาพร อยู่ถาวร

เนื่องด้วย นางสาวศิริประภา ชาวัดร รหัสนักศึกษา 58-08014-23368 นักศึกษา คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ชั้นปีที่ 4 ได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชา จว.404 โครงการพิเศษทางจิตวิทยา ในปีการศึกษา 2561 รายวิชาดังกล่าวนี้กำหนดให้นักศึกษาได้มีประสบการณ์ในการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่เป็นประเด็นทางจิตวิทยา มีคุณค่าและเป็นประโยชน์ทั้งต่อตัวนักศึกษา กลุ่มบุคคล และสังคม ทั้งนี้ นางสาวศิริประภา ชาวัดร ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง ความคาดหวังของผู้ปกครองและการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับแรงจูงใจสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยมี อาจารย์อรรควิช จาริกจาริต เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ

ในการนี้จากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการฯ หลักสูตรฯ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า รายละเอียดปรากฏดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย อนึ่ง หากท่านมีข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อ นางสาวศิริประภา ชาวัดร ทางโทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข 0612648648 หลักสูตรฯ ขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร ฉัตรสุกุล)
 รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
 ในฐานะคณบดีคณะจิตวิทยา

คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

แบบตอบรับเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
เรื่อง ความคาดหวังของผู้ปกครองและการรับรู้ความสามารถของตนเอง
กับแรงจูงใจสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
ของ นางสาวศิริประภา ชาวัดร รหัสนักศึกษา 58-08014-23368

- ไม่สามารถเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
- ยินดีเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของนักศึกษา
โดยกำหนดให้นักศึกษามารับเอกสารที่พิจารณาแล้ว ได้ในวัน..... 10 ส.ค. 2561

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ *อ. นงนุช อนุภักดิ์*
(..... *อ. นงนุช อนุภักดิ์*)
ตำแหน่ง *อ. ประจำ ดนตรีศาสตร์*
วันที่ *10 / ส.ค. / 2561*

ภาคผนวก ค

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เรื่อง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ในการเรียน

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่า IOC	การพิจารณา	การนำไปใช้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
1	ท่านปรารถนาที่จะทำคะแนนในทุกวิชาที่เรียนให้มีผลการเรียนออกมามี	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
2	ท่านมีการตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนในการทำงานแต่ละชิ้น	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
3	ท่านมีการตั้งเป้าหมายว่าเมื่อท่านสำเร็จการศึกษาผลการเรียนของท่านจะต้องอยู่ในเกณฑ์ที่ดี	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
4	ท่านไม่ชอบการตั้งเป้าหมายในการเรียน	-1	+1	0	0	0.00	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
5	ท่านจะมีการวางแผนการอ่านหนังสือในการสอบแต่ละครั้ง	-1	0	+1	0	0.00	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
6	ท่านทำปฏิทินในการการทำงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้งานสำเร็จได้ตามที่วางแผนไว้	+1	0	+1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
7	ท่านมีการจัดลำดับความสำคัญและความเร่งด่วนของงานที่ได้รับมอบหมาย	+1	0	-1	0	0.00	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
8	ท่านไม่ชอบวางแผนในการทำงาน	+1	0	0	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
9	ท่านเลือกทำกิจกรรมที่ท่านคิดว่าท่านสามารถทำได้	+1	0	-1	0	0.00	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
10	ท่านต้องการประสบความสำเร็จในการเรียน	+1	+1	-1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
11	ท่านเรียนไปเรื่อย ๆ โดยไม่สนใจความสำเร็จ	-1	+1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
12	ท่านมีความมุ่งมั่น ตั้งใจที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายแต่ละชิ้นให้สำเร็จโดยเร็ว	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่า IOC	การพิจารณา	การนำไปใช้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
13	ท่านตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายทุกชิ้นให้สำเร็จ แม้ท่านจะไม่ชอบงานชิ้นนั้น	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
14	ท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายทุกงานอย่างสุดความสามารถ	+1	0	+1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
15	ท่านตั้งใจเรียนขณะที่อาจารย์สอน และหมั่นทบทวนบทเรียน	+1	0	+1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
16	ท่านตั้งใจอ่านหนังสือ เพื่อให้สอบผ่านในทุก ๆ รายวิชา	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
17	ท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายทุกชิ้นด้วยความอดทน แม้บางงานจะใช้เวลานาน	+1	0	+1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
18	เมื่อมีอุปสรรคในการทำงานแต่ละชิ้น ท่านก็จะอดทนและไม่ย่อท้อ เพื่อทำงานนั้นให้สำเร็จ	-1	+1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
19	เมื่อมีอุปสรรคในการทำงานแต่ละชิ้น ท่านจะท้อและล้มเลิกการทำงานนั้น	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
20	ท่านทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเต็มที่และไม่รู้สึเหนื่อย	+1	0	+1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
21	ท่านตั้งใจเรียนเสมอ แม้คนรอบข้างจะบอกว่าท่านเรียนไม่เก่ง	-1	0	-1	-2	-0.67	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
22	ท่านส่งงานตรงเวลาทุกครั้ง	+1	-1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
23	ท่านพยายามตั้งใจเรียน เพื่อจะได้ประสบความสำเร็จ	-1	+1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
24	ท่านพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายแต่ละชิ้นให้ดีกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้	+1	0	+1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่า IOC	การพิจารณา	การนำไปใช้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
25	เมื่อท่านศึกษาบทเรียนที่ยาก ๆ ท่านจะพยายามอ่านหลาย ๆ ครั้ง เพื่อให้เข้าใจ	+1	0	+1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
26	เมื่อท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่สำเร็จ ท่านจะคิดหาวิธีใหม่ ๆ เพื่อทำงานนั้นให้สำเร็จ	+1	+1	0	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
27	ท่านจะมีความพยายามมากยิ่งขึ้น เมื่อได้รับงานที่ยากกว่าเดิม	+1	0	+1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
28	ท่านมักจะเปรียบเทียบผลการเรียนของท่านกับเพื่อนที่เก่งกว่า เพื่อจะได้พัฒนาตนเอง	+1	0	+1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
29	ท่านจะตั้งความคาดหวังในการเรียนไว้สูงเสมอ และพยายามอย่างเต็มที่ เพื่อจะได้ประสบความสำเร็จ	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
30	ท่านจะตั้งความคาดหวังในการเรียนไว้ต่ำ เพราะท่านกลัวความล้มเหลว	-1	0	+1	0	0.00	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
31	ท่านจะอ่านหนังสือเรียนล่วงหน้าก่อนเรียนเสมอ	+1	-1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
32	ท่านชอบแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง	+1	-1	0	0	0.00	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
33	เมื่อท่านเรียนไม่เข้าใจ ท่านจะถามอาจารย์ทันที และหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยตนเอง	-1	0	0	-1	-0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
34	เมื่อท่านเรียนไม่เข้าใจ ท่านจะไม่สนใจที่จะถามอาจารย์และไม่หาข้อมูลเพิ่มเติม	+1	0	0	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
35	เมื่อท่านพบข้อบกพร่องของตนเอง ข้าพเจ้าจะนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงและพัฒนาตนเอง	+1	0	+1	2	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่า IOC	การพิจารณา	การนำไปใช้
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3				
36	ท่านชอบทำงานที่สร้างสรรค์แปลกใหม่	+1	-1	0	0	0.00	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
37	ท่านชอบทำงานที่มีความง่ายไม่แปลกใหม่	-1	-1	0	-2	-0.67	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
38	ท่านมีความใฝ่ฝันที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตและมีชื่อเสียง	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
39	เมื่อท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จ ท่านจะสบายใจ	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
40	เมื่อท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายล้นเหลือ ท่านจะเกิดความวิตกกังวล	+1	+1	+1	3	1.00	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
41	ความล้นเหลือในการทำงานแต่ละครั้ง ทำให้ท่านเกิดความรู้สึกไม่ดี	+1	+1	-1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก
42	ท่านภูมิใจเมื่อท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ	+1	+1	0	3	0.67	ผ่านเกณฑ์	นำไปทดลองใช้
43	ท่านกลัวความล้นเหลือ	+1	-1	+1	1	0.33	ไม่ผ่านเกณฑ์	ตัดออก

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น.73)

ภาคผนวก ง

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability)
ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เรื่อง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

ตารางที่ 15 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

ข้อที่	ข้อความ	ค่า r	การพิจารณา	การนำไปใช้
1	ท่านปรารถนาที่จะทำคะแนนในทุกวิชาที่เรียนให้มีผล การเรียนออกมาดี	.608	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บ ข้อมูล
2	ท่านตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนในการทำงานแต่ละชิ้น	.760	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บ ข้อมูล
3	ท่านตั้งเป้าหมายว่าเมื่อท่านสำเร็จการศึกษาผลการ เรียนของท่านจะต้องอยู่ในเกณฑ์ที่ดี	.524	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บ ข้อมูล
4	ท่านวางแผนการทำงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้งาน สำเร็จตามที่วางแผนไว้	.521	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บ ข้อมูล
5	ท่านมีความมุ่งมั่น ตั้งใจที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมาย ให้สำเร็จโดยเร็ว	.645	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บ ข้อมูล
6	ท่านตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายทุกชิ้นให้สำเร็จ แม้ ท่านจะไม่ชอบงานชิ้นนั้น	.725	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บ ข้อมูล
7	ท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายทุกงานอย่างสุด ความสามารถ เพื่อให้งานนั้นสำเร็จ	.423	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บ ข้อมูล
8	ท่านตั้งใจเรียน และหมั่นทบทวนบทเรียน เพื่อจะได้มี ผลการเรียนที่ดี	.614	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บ ข้อมูล
9	ท่านตั้งใจอ่านหนังสือ เพื่อให้สอบได้คะแนนดีในทุก วิชา	.549	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บ ข้อมูล
10	ท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายทุกชิ้นด้วยความอดทน แม้บางงานจะใช้เวลาานาน	.655	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บ ข้อมูล
11	เมื่อท่านพบอุปสรรคในการทำงาน ท่านจะล้มเลิกไม่ ทำงานนั้นต่อ	.618	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บ ข้อมูล
12	ท่านทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเต็มที่ โดยไม่รู้สึเหนื่อย เหนื่อย เพื่อให้กิจกรรมนั้นสำเร็จตามเป้าหมาย	.740	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บ ข้อมูล
13	ท่านพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สูงกว่าเกณฑ์ ที่กำหนดไว้	.746	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บ ข้อมูล
14	เมื่อท่านศึกษาบทเรียนที่ยาก ท่านจะพยายามอ่าน หลายครั้ง เพื่อให้เข้าใจ	.481	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บ ข้อมูล
15	เมื่อท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่สำเร็จ ท่านจะคิด หาวิธีใหม่ ๆ เพื่อทำงานนั้นให้สำเร็จ	.291	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บ ข้อมูล
16	ท่านจะมีความพยายามมากยิ่งขึ้น เมื่อได้รับงานที่ยาก กว่าเดิม	.427	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บ ข้อมูล
17	ท่านสังเกตการเรียนของเพื่อนที่เก่งกว่า เพื่อจะได้ นำมาพัฒนาตนเอง	.577	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บ ข้อมูล

ตารางที่ 15 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) ของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ค่า r	การพิจารณา	การนำไปใช้
18	ท่านตั้งความคาดหวังในการเรียนไว้สูง และพยายามอย่างเต็มที่ เพื่อจะได้ประสบความสำเร็จ	.589	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บข้อมูล
19	เมื่อท่านพบข้อบกพร่องของตนเอง ท่านจะรีบปรับปรุงตนเองในทันที	.528	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บข้อมูล
20	ท่านมีความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต	.256	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บข้อมูล
21	ท่านจะสบายใจ เมื่อท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ	.231	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บข้อมูล
22	เมื่อท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายล้มเหลว ท่านจะเกิดความวิตกกังวล	.656	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บข้อมูล
23	ท่านภูมิใจเมื่อท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ	.377	ผ่านเกณฑ์	นำไปใช้เก็บข้อมูล

หมายเหตุ ข้อที่ผ่านเกณฑ์ คือ มีค่า r ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2553, น.75)

ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
เรื่อง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

ตารางที่ 16 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

แบบสอบถาม	ค่าความเชื่อมั่น
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนทั้งฉบับ	.918

ภาคผนวก จ
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

ด้วยข้าพเจ้า นางสาวศิริประภา ชาววัตร สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต กำลังศึกษาค้นคว้าโครงการพิเศษทางจิตวิทยา เรื่อง ความคาดหวังของผู้ปกครอง และการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต โดยมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต 2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำแนกตามเพศ ระดับชั้นปี และระดับความคาดหวังของผู้ปกครอง 3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ความสามารถของตนเอง กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ในการนี้ข้าพเจ้าจึงขอความอนุเคราะห์จากนักศึกษา

ในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้ตรงตามความเป็นจริงของนักศึกษา ซึ่ง ไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด ทุกคำตอบของนักศึกษาจะเก็บรวบรวมไว้ เป็นความลับ โดยผู้ศึกษาจะทำการวิเคราะห์ผลในภาพรวม และนำไปใช้เฉพาะในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เท่านั้น

ข้าพเจ้าหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากนักศึกษาเป็นอย่างดี และขอขอบคุณอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ
นางสาวศิริประภา ชาววัตร
สาขาวิชาจิตวิทยา คณะจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

คำชี้แจง แบบสอบถามจำนวน 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษา เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความหรือเติมข้อความในช่องว่าง ตรงกับความเป็นจริงของนักศึกษา

1. เพศ

 ชาย หญิง

2. ชั้นปี

 ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา มากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของศึกษาน้อย
ไม่จริง	หมายถึง ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	ไม่ จริง
1	ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านเป็นคนดี					
2	ผู้ปกครองมุ่งหวังให้ท่านเอาใจใส่ในการเรียน					
3	ผู้ปกครองไม่สนใจเรื่องการเรียนของท่าน					
4	ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านศึกษาต่อในระดับปริญญาโท หลังจากเรียนจบปริญญาตรี					
5	ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านทำงานในอาชีพที่เป็นที่ยอมรับ ของสังคม					
6	ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านเรียนเก่ง เพื่อจะได้มีงานที่ดีทำ ในอนาคต					
7	ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านเลือกอาชีพที่มีความมั่นคง					
8	ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านทำอาชีพที่มีเกียรติ					
9	ผู้ปกครองไม่คาดหวังอะไรกับท่าน					
10	ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านมีความสนใจในเรื่องการเรียน มากกว่าเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเรียน					
11	ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านเรียนเพียงแค่สอบผ่าน					
12	ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านเรียนได้เกรดเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ ที่ดี					
13	ผู้ปกครองไม่สนใจเรื่องอนาคตของท่าน					
14	ผู้ปกครองไม่เคยคาดหวังให้ท่านศึกษาต่อในระดับ ปริญญาโทและปริญญาเอก					
15	ผู้ปกครองคาดหวังให้ท่านทำงานในอาชีพที่ทำประโยชน์ แก่สังคมได้					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการรับรู้ความสามารถของตนเอง

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
จริง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
จริงบ้าง	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของศึกษาน้อย
ไม่จริง	หมายถึง ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษา

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	ไม่ จริง
1	ท่านรู้ว่าตนเองมีความสามารถในเรื่องใดบ้าง					
2	ท่านรู้ว่าตนเองสามารถทำสิ่งใดได้ดีที่สุด					
3	ท่านรู้ว่าตนเองมีความถนัดเล่นกีฬาประเภทใดบ้าง					
4	ท่านรู้ว่าตนเองมีความสามารถในการเรียนวิชาใดบ้าง					
5	ท่านรู้ว่าตนเองถนัดการเรียนวิชาใดมากที่สุด					
6	ท่านรู้ว่าตนเองมีความสามารถทำกิจกรรมประเภทใดได้บ้าง					
7	ท่านรู้ว่างานประเภทใดที่ตนเองมีความสามารถทำได้ดีที่สุด					
8	ท่านเชื่อว่าตนเองมีความสามารถในการทำงานที่อาจารย์มอบหมายให้สำเร็จได้					
9	เมื่อทำงานล้มเหลว ท่านรู้ว่าตนเองจะสามารถพยายามปรับปรุงและทำให้ดีขึ้นจนสำเร็จได้					
10	ท่านสามารถทำงานหลายงานจนสำเร็จได้ในเวลาเดียวกัน					
11	แม้จะเป็นงานที่ยาก แต่ท่านรู้ว่าสามารถทำได้จนสำเร็จ					
12	ท่านรู้ว่าตนเองมีความพยายามเพียงพอจนสามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้					
13	แม้ขั้นตอนการทำรายงานจะยุ่งยากและซับซ้อนท่านเชื่อว่าจะทำให้มันจนสำเร็จ					
14	เมื่อได้รับมอบหมายงานท่านเชื่อว่าท่านสามารถทำงานนั้นให้มันจนสำเร็จ					
15	ท่านสามารถทำงานนั้นให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้					
16	ถ้าเป็นสิ่งที่มุ่งมั่นว่าจะทำ ท่านเชื่อว่าจะทำให้มันจนสำเร็จได้					
17	ท่านคิดว่าสามารถบริหารจัดการงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดได้					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	ไม่ จริง
18	ท่านรู้ว่าสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้ดี ให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความต่อไปนี้ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด

- จริงที่สุด หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด
 จริง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามาก
 จริงบ้าง หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ท่านปรารถนาที่จะทำคะแนนในทุกวิชาที่เรียนให้มีผลการเรียนออกมามี					
2	ท่านตั้งเป้าหมายที่ชัดเจนในการทำงานแต่ละชิ้น					
3	ท่านตั้งเป้าหมายว่าเมื่อท่านสำเร็จการศึกษาผลการเรียนของท่านจะต้องอยู่ในเกณฑ์ที่ดี					
4	ท่านวางแผนการทำงานที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้งานสำเร็จตามที่วางแผนไว้					
5	ท่านมีความมุ่งมั่น ตั้งใจที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จโดยเร็ว					
6	ท่านตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายทุกชิ้นให้สำเร็จ แม้ท่านจะไม่ชอบงานชิ้นนั้น					
7	ท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายทุกงานอย่างสุดความสามารถ เพื่อให้งานนั้นสำเร็จ					
8	ท่านตั้งใจเรียน และหมั่นทบทวนบทเรียน เพื่อจะได้มีผลการเรียนที่ดี					
9	ท่านตั้งใจอ่านหนังสือ เพื่อให้สอบได้คะแนนดีในทุกวิชา					
10	ท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายทุกชิ้นด้วยความอดทน แม้บางงานจะใช้เวลานาน					
11	เมื่อท่านพบอุปสรรคในการทำงาน ท่านจะล้มเลิกไม่ทำงานนั้นต่อ					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
12	ท่านทำกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเต็มที่ โดยไม่รู้สึกละอาย เหน็ดเหนื่อย เพื่อให้กิจกรรมนั้นสำเร็จตามเป้าหมาย					
13	ท่านพยายามทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สูงกว่าเกณฑ์ที่ กำหนดไว้					
14	เมื่อท่านศึกษาบทเรียนที่ยาก ท่านจะพยายามอ่านหลาย ครั้ง เพื่อให้เข้าใจ					
15	เมื่อท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายไม่สำเร็จ ท่านจะคิดหา วิธีใหม่ ๆ เพื่อทำงานนั้นให้สำเร็จ					
16	ท่านจะมีความพยายามมากยิ่งขึ้น เมื่อได้รับงานที่ยาก กว่าเดิม					
17	ท่านสังเกตการเรียนของเพื่อนที่เก่งกว่า เพื่อจะได้นำมา พัฒนาตนเอง					
18	ท่านตั้งความคาดหวังในการเรียนไว้สูง และพยายามอย่าง เต็มที่ เพื่อจะได้ประสบความสำเร็จ					
19	เมื่อท่านพบข้อบกพร่องของตนเอง ท่านจะรีบปรับปรุง ตนเองในทันที					
20	ท่านมีความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต					
21	ท่านจะสบายใจ เมื่อท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ					
22	เมื่อท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายล้มเหลว ท่านจะเกิด ความวิตกกังวล					
23	ท่านภูมิใจเมื่อท่านทำงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จ					

ประวัติผู้ศึกษาค้นคว้า

ชื่อ - สกุล	นางสาวศิริประภา ชาวัตร
วันเดือนปีเกิด	13 ธันวาคม 2539
ภูมิลำเนา	234 หมู่ 4 บ้านห้วยยาง ตำบลโพนสูง อำเภอไชยวาน จังหวัดอุดรธานี รหัสไปรษณีย์ 41290
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2561	ศิลปศาสตรบัณฑิต (สาขาวิชาจิตวิทยา) มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จังหวัดกรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2558	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (แผนการเรียนวิทยาศาสตร์ - คณิตศาสตร์) โรงเรียนหนองหานวิทยา จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2555	ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนกุงเจริญพิทยาคม จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2552	ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านห้วยยาง จังหวัดอุดรธานี